

SUNDAY SCHOOL SYLLABUS

TAMIL

STANDARD 10

1997

பொருளடக்கம்

1. தூதர்களின் சேவை (பகுதி I)
2. தூதர்களின் சேவை (பகுதி II)
3. காலங்கள் (பகுதி I)
4. காலங்கள் (பகுதி II)
5. காலங்கள் (பகுதி III)
6. காலங்கள் (பகுதி IV)
7. ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி I)
8. ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி II) (வெளிப்பிராகாரம்)
9. ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி III) (பரிசுத்த ஸ்தலம்)
10. ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி IV) (மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்)
11. ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி V)
12. பண்டிகைகள் (பகுதி I)
13. பண்டிகைகள் (பகுதி II)
14. கிறிஸ்துவின் இரகசியம்
15. வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்
16. தெய்வீக சுகம் (பகுதி I)
17. தெய்வீக சுகம் (பகுதி II)
18. இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் (பகுதி I)
19. இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் (பகுதி II)

20. இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் (பகுதி III)

பாடம் 1

தூதர்களின் சேவை

(பகுதி I)

I. தேவதூதர்களைப் பற்றிய பொதுவான குறிப்புகள்:

1. தூதர்களின் அரசாங்கத்தில் நான்கு வகுப்புகள் உள்ளன. அவையாவன: சிங்காசனங்கள், கர்த்தத்துவங்கள், துரைத்தனங்கள், அதிகாரங்கள் (கொலோ. 1:16).

2. தூதர்கள் தங்களுக்குரிய பூரணத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்ததினால், அதற்குமேல் வளர்ச்சி அல்லது மேன்மையை அடைந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு இல்லாதிருந்தது. இருப்பினும், தேவதூதர்களைப் பார்க்கிலும் சற்று சிறியவனாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனுஷன், வளர்ந்து, கிறிஸ்துவின் பூரணத்தை அடைந்துகொள்ளக் கூடியவனாயிருக்கிறான். எனவே, மனுஷன் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் இப்பெரிதான இரட்சிப்பை உற்றுப் பார்க்கத் தேவதூதர்கள் ஆசையாயிருக்கிறார்கள் (I பேதுரு 1:10 - 12).

3. தூதர்களுக்கு வெளிப்படையான மகிமையிருக்கிறது (வெளி. 18:1); ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்கள் தூதர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான, உள்ளான மகிமையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் (கொலோ. 1:27 ; சங். 45:13).

4. கர்த்தருடைய தூதர்கள் பலத்த சவுரியவான்களாயிருந்து, கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அவருடைய வசனத்தின்படி செய்கிறார்கள் (சங். 103:20)

5. அவர்கள் தூதர்களாக நம்முடைய மாம்சக் கண்களுக்குப் புலப்படாவிட்டாலும், பல சந்தர்ப்பங்களில் மனித ரூபத்தில் தோன்றியிருக்கிறார்கள் (உ - ம். ஆதி. 18:2, 22 ; 19:1, 5).

II. பழைய ஏற்பாட்டில் நாம் காணும் பல வகையான தூதர்கள் - அவர்களது பல்வேறு உத்தியோகங்கள்:

1. கேருபீன்கள் - இவர்களுடைய வேலை காவல் செய்வது ஆகும்.

(a) தேவன், மனுஷனை ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டுத் துரத்தியபோது, ஜீவவிருட்சத்துக்குப் போம் வழியைக் காவல் செய்ய ஏதேன் தோட்டத்திற்குக் கிழக்கே கேருபீன்களையும், வீசிக்கொண்டிருக்கிற சுடரொளி பட்டயத்தையும் வைத்தார் (ஆதி. 3:24).

(b) தேவன், இவர்களைத் தம்முடைய பரிசுத்த பர்வதத்தில் அக்கினி மயமான கற்களின் நடுவே வைத்தார் (எசே. 28:14).

2. சேராபீன்கள் - தேவசமூகத்தில் நின்று அவரை மகிமைப்படுத்துவது இவர்களது வேலை. ஏசாயா, தான் அசுத்த உதடுகளுள்ள மனுஷன் என்று புலம்பியபோது, சேராபீன்களில் ஒருவன் அவனிடத்தில் பறந்து போய், பலிபீடத்திலிருந்து ஒரு நெருப்புத்

தழலை எடுத்து, அதினால் அவன் வாயைத் தொட்டு, அவனைச் சுத்திகரித்தான் (ஏசாயா 6:2 - 7).

3. காபிரியேல் - இவன் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு நற்செய்தி அறிவித்து, தரிசனங்களை விளங்கப்பண்ண நியமிக்கப்பட்டவன் (தானி. 8:16 ; 9:21 - 23).

4. மிகாவேல் - இவன் பிரதான தூதர்களில் ஒருவன், தேவனுடைய ஜனங்களுக்காக யுத்தஞ் செய்கிறவன் (தானி. 10:13 ; யூதா 9).

III. பழைய ஏற்பாட்டில் தேவதூதர்கள் தேவ ஜனங்களுக்குப் பணிவிடை செய்த சில சந்தர்ப்பங்கள்:

1. ஆபிரகாம் கூடார வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தபோது, கர்த்தரும், இரு தூதர்களும் ஆபிரகாமைச் சந்தித்து, ஈசாக்கின் பிறப்பைக் குறித்து அவனுக்குக் கூறினார்கள் (ஆதி. 18:1 - 10).

2. இருதூதர்கள், லோத்தைச் சந்தித்து, சோதோம் கொமோரா அழிக்கப்பட்டபோது, அவனையும் அவன் குடும்பத்தையும் அவ்வழிவிலிருந்து பாதுகாத்தனர் (ஆதி. 19:1 - 16).

3. ஆபிரகாம் தன் குமாரனாகிய ஈசாக்கைப் பலிசெலுத்தும்படி கத்தியை எடுத்தபோது ஒரு தூதன் அவனைத் தடை செய்தான் (ஆதி. 22:10 - 12).

4. இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்து கானானை நோக்கிச் செய்த பிரயாணத்தில், வனாந்தரத்தில் அவர்களைக் காப்பதற்காகவும் ஒரு தூதன் அவர்களுக்கு முன் சென்றான் (யாத் 14:19,20 ; 23:20,23).

5. ஒரு தூதன் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த எலியாவைத் தட்டி எழுப்பி, அவனுக்கு அப்பமும் தண்ணீரும் கொடுத்தான் (I இராஜா. 19:5 - 7).

6. சிங்கங்களின் கெபியில் போடப்பட்ட தானியேலை சிங்கங்கள் சேதப்படுத்தாதபடிக்கு, ஒரு தூதன் அவைகளின் வாயைக் கட்டிப் போட்டான் (தானி. 6:22).

7. எசேக்கியா இராஜாவின் நாட்களில், அவனுக்கு விரோதமாய் அசீரியர் யுத்தத்திற்கு வந்தபோது, ஒரு தூதன் அவர்களைச் சங்கரித்தான் (II இராஜா. 19:35 ; II நாளா. 32:21).

போதனை:

தேவதூதர்கள் தேவனுடைய சமூகத்தில் நிற்பவர்களாகவும் அதிக வல்லமையும் மகிமையும் உள்ளவர்களாகவும் இருந்தாலும், அவர்கள் பணிவிடை ஆவிகள் மாத்திரமே. மறுபக்கத்தில், மனிதனோ உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பிருந்தே தேவனுடைய மனதில் இருந்துவருகிறான். நாம் அவரோடு கூட நித்தியத்தில் ஆளுகை செய்ய வேண்டுமென்பதே நம்மைக் குறித்த தேவனுடைய திட்டமாகும். எனவே தேவனுடைய திட்டம் நம்மில் நிறைவேற்றப்படும்படியாக நாம் நம்மைத் தேவனுக்கு இணங்கி ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்.

மனப்பாடம்: சங்கீதம் 8:4 - 8

பாடம் 2

தூதர்களின் சேவை

(பகுதி II)

IV. புதிய ஏற்பாட்டில் தேவதூதர்கள் பணிவிடை செய்த சில சந்தர்ப்பங்கள்:

1. யோவான் ஸ்நானனின் பிறப்பைப் பற்றி ஒரு தூதன் முன்னறிவித்தான் (லூக்கா 1:11 - 13)
2. இயேசுவின் பிறப்பை ஒரு தூதன் முன்னறிவித்தான் (லூக்கா 1:28 - 31).
3. இயேசு தம்முடைய நாற்பது நாள் உபவாசத்தை முடித்த போது தூதர்கள் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தனர் (மத். 4:2, 11)
4. இயேசு கெத்ஸெமனேயில் ஜெபித்தபோது ஒரு தூதன் தோன்றி, அவரைப் பலப்படுத்தினான் (லூக்கா 22:41 - 43)
5. இயேசுவின் கல்லறையின் வாசலிலிருந்த கல்லை ஒரு தூதன் புரட்டித் தள்ளினான் (மத். 28:2).
6. இயேசுவின் கல்லறையினருகில் அழுது கொண்டிருந்த ஸ்திரீகளிடம், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து ஒரு தூதன் அறிவித்தான் (மத். 28:5 - 7).
7. இயேசுவின் கல்லறையில் உட்கார்ந்திருந்த இரு தூதர்கள் மகதலேனா மரியாளுடன் பேசினர் (யோவான் 20:11 - 13).
8. வியாதிஸ்தர் சுகமாக்கப்படுவதற்கு ஒரு தூதன் உதவி செய்தான் (யோவான் 5:2 - 4).
9. ஒரு தூதன் பேதுருவை சிறைச்சாலையிருந்து விடுதலையாக்கினான் (அப். 12:7 - 10).
10. ஒரு தூதன் கொர்நேலியுவிற்குத் தோன்றி, அவன் செய்ய வேண்டியவற்றை அவனுக்குக் கற்பித்தான் (அப். 10:3 - 6, 22).
11. தேவனுடைய ஜனங்கள் மரிக்கும்போது, அவர்களுடைய ஆத்துமாக்களைத் தூதர்கள் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்றனர் (லூக்கா 16:22).
12. தம்முடைய பூரணமாக்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்களைச் சேர்க்கும்படி கர்த்தர் வரும்போது பிரதான தூதனுடைய சத்தத்துடன் வருவார் (I தெச. 4:16).
13. உபத்திரவ காலத்தின் மத்தியில், இயேசு, வானத்தின் மேகங்களின் மேல் தோன்றி, இரத்த சாட்சிகளைச் சேர்க்கும்படி தம்முடைய தூதர்களை அனுப்புவார் (மத். 24:30, 31 ; வெளி. 14:14 - 16).
14. தூதர்கள், வலுசர்ப்பத்தோடும் அதனுடைய தூதர்களுடனும் யுத்தம்பண்ணி, அவர்களைத் தோற்கடிக்கின்றனர் (வெளி. 12:7, 8).
15. உலகத்தின் முடிவில், தூதர்கள் அக்கிரமஞ் செய்கிறவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களை அக்கினிச் சூளையிலே போடுவார்கள் (மத். 13:40 - 42).

போதனை:

மனிதன்பால் தேவன் பாராட்டும் அன்பு அவ்வளவு பெரிதாயிருப்பதால், அவர் அவனைச் சிருஷ்டிக்கும் முன்னதாகவே, மற்ற எல்லாவற்றையும், தூதர்களுடையுட்கூட

சிருஷ்டித்து, தூதர்களை மனிதனுக்குப் பணிவிடை ஆவிகளாகக் கொடுத்தார். அவனுடைய வழிகளில் அவனைக் காவல் செய்யும்படியாகவும், சகல தீமைகளினின்றும் அவனைப் பாதுகாக்கும்படியாகவும், அவர்கள் தேவனிடத்தில் கட்டளை பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே, நாம் தேவனுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

மனப்பாடம்: மத்தேயு 18:10 ; சங்கீதம் 91:11, 12

பாடம் 3

காலங்கள்

(பகுதி 1)

காலங்கள் ஏழு அளவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

- I. முந்தின நித்தியம்
- II. தூதர்களின் காலம்
- III. அறியாமையின் காலம்
- IV. பூர்வ கால உலகம்
- V. இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம்
- VI. இனி வரும் உலகம்
- VII. பிந்தின நித்தியம்

I. முந்தின நித்தியம்:

முந்தின நித்தியம் என்பது, எதுவுமே சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியானவர் திரித்துவ தேவனாய் இருந்து வந்த காலமாகும். அவர்கள் திரித்துவராய் இருப்பினும், அவர்கள் மூன்று தேவர்கள் அல்ல, தேவன் ஒருவரே. எனினும், அவர் மூன்று ஆளத்தவங்களுடையவர். அவர்கள் தனித்தனியாக கிரியை செய்யக் கூடியவர்களாயிருக்கின்றனர்.

பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியானவர் சிருஷ்டிக்கப் படாதவர்கள்; நித்தியமானவர்கள்; அவர்கள் முந்தின நித்தியம் முதல் பிந்தின நித்தியம் வரை தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கிறார்கள். எனவேதான் தேவனைக் குறித்து நித்திய தேவன் என நாம் கூறுகிறோம். அவர் சர்வ வல்லவரும் சர்வ வியாபியும் சர்வ ஞானியுமானவர்.

பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியானவர் - நித்தியமானவர்கள் என்பதற்கான சில வசனக் குறிப்புகள்:

பிதா: ஆதி. 21:33; உபா. 33:27; சங். 90:2; 106:48; ஏசாயா 40:28.

குமாரன்: யோவான் 1:1; கொலோ. 1:15 - 17.

பரிசுத்தாவியானவர் (மெல்கிசேதேக்கு): எபி. 7:3; 9:14.

பிதா யார்?

1. அவர் சிருஷ்டிக்கப்படாதவரும் நாட்களின் துவக்கமும் ஜீவனின் முடிவுமில்லாத நித்தியமானவரும், தமக்குள் ஜீவனுடையவருமாயிருக்கிறார்.
2. அவர் தம்மைத்தாமே வெளிப்படுத்தும்படியாக சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தார். அவரே சர்வ சிருஷ்டிக்கும் பிதாவானவர் (ரோமர் 1:20; எபி. 2:10).
3. அவர் ஜீவனின் ஊற்றாயிருக்கிறார் (சங். 36:9).
4. அவர் அன்பாயிருக்கிறார் (I யோவான் 4:8).
5. அவர் சேனைகளின் கர்த்தரும் பரிசுத்தருமாயிருக்கிறார் (ஏசாயா 6:3).

குமாரன் யார்?

1. அவர் தம்மை முற்றிலும் பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து எல்லாவற்றிலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர் (எபி. 10:7; பிலி. 2:8).
2. அவர் தேவனுடைய வார்த்தை என்று அழைக்கப்படுகிறவர் அவரைக்கொண்டே தேவன் சகலவற்றையும் சிருஷ்டித்தார் (யோவான் 1:1, 3; கொலோ. 1:16).
3. அவர் பிதாவின் தன்மையின் சொருபமானவர் (எபி. 1:3).
4. அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர் (எபி. 13:8).
5. அவர் சகல சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறானவர் (கொலோ. 1:15).

பரிசுத்தாவியனவர் யார்?

1. அவர், பிதா, குமாரன் ஆகியோருடைய அதே சிருஷ்டிக்கும் வல்லமையை உடையவர்.
2. அவர் நாட்களின் துவக்கமும் ஜீவனின் முடிவுமில்லாத உன்னதமான தேவனுடைய ஆசாரியர் (எபி. 7:3).
3. அவர் மனிதருக்குள் வந்து அவர்களுக்குள் வாசம்பண்ணும்படி உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர் (யோவான் 14:17).
4. அவர் நம்மை சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்தி நம்மைப் பரிசுத்தமாக்குகிறவர் (யோவான் 16:13; II தெச. 2:13).
5. அவர் வரப்போகிற காரியங்களை நமக்கு அறிவிப்பவர் (யோவான் 16:13).

ஆகவே, திரித்துவ தேவன் முந்தின நித்தியம் முதலே நிலைத்திருக்கிறார் என்று நாம் காண்கிறோம். மனுஷன் சிருஷ்டிக்கப்படும் முன்பாகவே, முந்தின நித்தியத்தில்தானே மனுஷனுடைய இரட்சிப்பு தேவனால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது (எபே. 1:4). உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னமே குமாரன் மனுஷனுடைய இரட்சிப்புக்காக முன்குறிக்கப்பட்டு, இந்தக் கடைசிக் காலங்களில் நமக்காக அடிக்கப்பட்டார் (I பேதுரு 1:20).

போதனை:

மனிதனுடைய ஆத்துமா விலையேறப்பெற்றதும் அழியாமையுள்ளதுமாகும். மனிதன், நித்திய சந்தோஷம் அல்லது நித்திய ஆக்கினை இவைகளிலொன்றில் பிரவேசிப்பான். தேவன் மனிதனில் அன்புகூர்ந்து அவனுக்கென்று நித்திய இரட்சிப்பை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். நாம் இதை உணர்ந்து நித்திய மகிழ்ச்சிக்காக நம்மைநாமே ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

மனப்பாடம்: உபாகமம் 33:27

பாடம் 4

காலங்கள்

(பகுதி II)

II. தூதர்களின் காலம்:

ஆதியில் தேவன் வானத்தையும், தூதர்கள் உட்பட அதிலுள்ளவைகளையும் சிருஷ்டித்தார். இது, மனுஷன் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்னரே ஆகும். தூதர்கள், ஞானத்தால் நிறைந்தவர்களாகவும் பூரண அழகுள்ளவர்களாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர் (எசே. 28:12). பூமியில் வசித்து, இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிற மனிதனுக்குப் பணிவிடை ஆவிகளாக இருக்கும்படி அவர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர். எனவேதான், பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்தினபோது தூதர்கள் களிகூர்ந்தனர் என எழுதப்பட்டிருக்கிறது (யோபு. 38:4-7). தேவன் மனிதனை சிருஷ்டித்து அவனைப் பூமியில் வைக்கும் முன்பாக தூதர்கள் சோதனைக் காலத்திற்காக பூமியில் வைக்கப்பட்டனர் (எசே. 28:13). அந்தக் காலத்தில் சில தூதர்கள் தங்கள் அழகினால் மேட்டிமையடைந்து விழுந்து போயினர். மற்றொரு கூட்டத்தார் தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த எல்லாவற்றினிமித்தமும் மேட்டிமையுள்ளவர்களாயினர். எனவே அவர்களும் விழுந்து போயினர். இத்தூதர்கள் விழுந்துபோனபோது அவர்கள் பிசாசுகளாய் மாறினர் (எசே. 28:12-17; ஏசாயா 14:12 - 15). எனவே பூமி ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாயிற்று. பின்பு தேவன் பூமியைப் புதுப்பித்து, மனுஷனைச் சிருஷ்டித்து, அவனை ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்தார். தாங்கள் சோதிக்கப்படுகையில் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும் விளங்கிய தூதர்கள் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களுக்குப் பணிவிடை ஆவிகளாகத் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றனர்.

III. அறியாமையின் காலம்:

மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது முதல், அவனுடைய கீழ்ப்படியாமையினால் அவன் விழுந்தது வரையுள்ள காலம் அறியாமையின் காலம் என அழைக்கப்படுகிறது. தூதர்களின் விழுகையினால் ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமான பூமி, தேவனால் புதுப்பிக்கப்பட்டது அல்லது சீர்திருத்தப்பட்டது. இப்பூமியில் மனிதனைத் தேவன் தமது சாயலாகவும், ரூபத்தின்படியேயும் சிருஷ்டித்தார். தேவன் தமது ஜீவ சுவாசத்தை அவன் நாசியிலே ஊதினபோது, மனிதன் ஜீவாத்துமாவானான். சகலவித மச்சங்கள், பறவைகள், ஆடுமாடுகள், மற்றும் கசல ஜீவராசிகள் ஆகியவற்றின் மீது தேவன் அவனுக்கு ஆளுகையைக் கொடுத்தார். ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்த விருட்சங்கள், அவனது சரீரம், ஆத்துமா இவ்விதம் வளர்ச்சிக்குப் போதுமானவையாயிருந்தன. தோட்டத்தின் நடுவில் ஜீவவிருட்சம் இருந்தது; மனிதன் ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைப் புசித்து ஜீவனில் வளர வேண்டும் அல்லது பூரணத்தை அடைய வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டமாயிருந்தது. நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சமும் தோட்டத்தின் நடுவில் இருந்தது. அவன் அதைப் புசிக்கக் கூடாது என்றும், அதைப் புசிக்கும் நாளிலே அவன் நிச்சயமாய் சாவான் என்றும் கர்த்தர் கட்டளையிட்டிருந்தார் (ஆதி. 2:17). ஏவான், ஆதாமின் விலா எலும்பினால் உண்டாக்கப்பட்டு, அவனுக்கு ஏற்ற துணையாகக் கொடுக்கப்பட்டான். அவர்கள் தேவனுடைய சமூகத்தை இன்பமாய் அனுபவித்து அவரோடு

ஐக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்தனர். பூமி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாயிருந்தது; எவ்வித சாபமோ தீமையோ அதில் காணப்படவில்லை; அங்கே முள்ளும் நெரிஞ்சலும் இருக்கவில்லை. தேவன் தோட்டத்தில் உலாவி, அவர்களோடு உறவாடினார். தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும், மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும், மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும், மிருகங்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் இடையே பூரண சமாதானம் இருந்தது. மனிதனுக்கு ஒரு சுயாதீன சித்தம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது; எனவே அவன் மிருகங்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான சிருஷ்டியாயிருக்கிறான். தேவன் மனிதனைச் செம்மையானவனாக உண்டாக்கினார். ஆனால் அவன் விலக்கப்பட்ட கனியைப் புசித்தபோது, தேவனுடைய சகல ஆசீர்வாதங்களையும், அவன் அடைந்திருக்க வேண்டிய பூரணத்தையும் இழந்தான். பூமியுங்கூட சாபத்திற்குட்பட்டது (ஆதி. 3:17 - 19); சாத்தான் இவ்வுலக்தின் அதிபதியானான்.

போதனை:

பாவஞ் செய்த தூதர்களையும் கீழ்ப்படியாமையின் செயலின் நிமித்தம் முதலாவது மனுஷனாகிய ஆதாமையும் தேவன் தப்பவிடாதிருக்க, பூரணத்தின் உன்னத உபதேசங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் நாம், இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பைக் குறித்துக் கவலையற்றவர்களாயிருந்தால், நமக்கும் தப்பித்துக்கொள்ள மார்க்கமே இராது. எனவே, நாம் கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகளாக நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

மனப்பாடம்: எபிரெயர் 1:14; சங்கீதம் 103:19 - 22

பாடம் 5

காலங்கள்

(பகுதி III)

IV. பூர்வகால உலகம்:

இது மனிதன் விழுந்தது முதல் நோவாவின் காலத்தில் மனிதவர்க்கம் ஜலப்பிரளயத்தில் அழிக்கப்பட்டது வரையிருந்த உலகம் ஆகும் (II பேதுரு 2:5). ஆதாமின் குமாரனாகிய சேத்தின் நாட்களில் மனிதர் தங்களைக் கர்த்தருடைய நாமத்தைக் கொண்டு அழைத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். (கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ள ஆரம்பிக்கவில்லை). எனவே அவர்கள் தேவகுமாரர் என அழைக்கப்பட்டனர். காயீனின் பிள்ளைகள் மனுஷகுமாரர் என்று அழைக்கப்பட்டனர், அவர்கள் செளந்தரியமுள்ளவர்களாகவும், திறமை வாய்ந்தவர்களாகவும், கின்னரம், நாகசுரம் போன்ற இசைக் கருவிகளை இசைக்கக் கூடியவர்களாகவும், பித்தளை இரும்பு முதலியவற்றின் தொழிலாளர்களாகவும் இருந்தனர் (ஆதி. 4:21, 22).

தேவகுமாரர் தங்கள் ஆவிக்குரிய நிலவரத்தை இழந்து போக ஆரம்பித்தபோது, அவர்கள் மனுஷகுமாரத்திகளின் அழகினால் மயக்கப்பட்டு, வஞ்சிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்குள்ளே தங்களுக்குப் பெண்களைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். அவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் விழுந்துபோன சந்ததியாயிருந்தனர். அவர்களுடைய இருதயத்தின் நினைவுகளின் தோற்றமெல்லாம் நித்தமும் பொல்லாததாயிருந்தது (ஆதி. 6:5). இந்நாட்களில் மனுஷர் நீண்ட காலம் ஜீவித்தார்கள். மெத்தாசலா, நோவா, ஆதாம் ஆகியோர் மரித்தபோது முறையே 969, 950., 930 வயதுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். தேவன் பூமியைப் பார்த்தபோது, அது சீர்கெட்டதாயிருந்தது; கொடுமையினால் நிறைந்திருந்தது. மாம்சமான யாவரும் பூமியின் மேல் தங்கள் வழியைக் கெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, தாம் பூமியிலே மனுஷனை உண்டாக்கினதற்காகக் கர்த்தர் மனஸ்தாபப்பட்டார்; அது அவர் இருதயத்திற்கு விசனமாயிருந்தது. எனவே, தேவன் பூமியை ஒரு ஜலப்பிரளயத்தினால் அழிக்கத் தீர்மானித்தார் (ஆதி. 6:6, 7, 11 - 13).

நோவா, தன் காலத்தில் இருந்தவர்களுக்குள் நீதிமானும் உத்தமனுமாயிருந்தான் என்று கர்த்தர் கண்டார். அவனுக்குக் கர்த்தருடைய கண்களில் கிருபையும் தயவும் கிடைத்தது. தேவன் அவனிடம் தாம் பூமியை ஜலப்பிரளயத்தினால் அழக்கப்போவதாகவும், அவனும் அவன் குடும்பமும் அழிவிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒரு பேழையை உண்டாக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். நோவா, தேவன் தனக்குச் சொன்னதை விசுவாசித்து பேழையை ஆயத்தம் பண்ணினான். அதைக் கட்டி முடிக்கும் நாள் வரைக்கும் அவன் தேவனுடைய நீதியைப் பிரசங்கித்து, விரைவில் வரப்போகிற ஜலப்பிரளயத்தைக் குறித்து ஜனங்களை எச்சரித்தான் (II பேதுரு 2:5; எபி. 11:7).

தேவன் நோவாவிடம் கூறியதகோலவே, முழு பூமியின் மீதும் பெரிய ஜலப்பிரளயம் வந்தது, நோவாவும் அவன் குடும்பத்தாரும் காக்கப்பட்டதுடன், ஜீவனுள்ள சிருஷ்டிகளில் ஒவ்வொரு வகையிலும் சிலவும் பேழையில் காக்கப்பட்டன. இவ்விதமாகவே ஜலப்பிரளயம் வந்து பூர்வ உலகத்தை அழித்தது.

V. இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம்:

நோவாவின் நாட்களில், சகல ஜீவராசிகளும் ஜலப்பிரளயத்தினால் அழக்கப்பட்ட பின்பு, உலகம் பாவத்திலேயே தொடர்ந்திருந்தது. இவ்விதம் இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம் உண்டாயிருக்கிறது. நோவா, லோத்து என்பவர்களின் நாட்களிலிருந்து போலவே இப்பொழுதிருக்கிற உலகம் பாவத்தால் நிறைந்திருக்கிறது. மனுஷர் தங்கள் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தை அலட்சியம் செய்து, பூமிக்குரிய சிந்தையுள்ளவர்களாகி, புசிப்பது, குடிப்பது, உடுத்துவது, கட்டடங்கள் கட்டுவது, நடுவது, பெண்கொண்டு கொடுப்பது இவற்றைக் குறித்து மட்டும் கருத்துள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள், தேவனுடைய இராஜ்யத்தையோ அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையோ தேடுவதில்லை. எனவே இயேசு, 'மனுஷகுமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ' எனக் கேட்கிறார் (லூக்கா 18:8). இந்நாட்களில் ஜீவனுள்ள தேவனையும், அவருடைய வசனத்தையும், அவருடைய இரட்சிப்பையும் விசுவாசிப்பது ஜனங்களுக்குக் கடினமாயிருக்கிறது. அவர்கள் பரியாசக்காரராயிருந்து தங்கள் சுய இச்சைகளின்படி நடந்து, இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையை விசுவாசியாதிருக்கின்றனர் (II பேதுரு 3:3, 4). இக்காலத்தில், மனுஷர் காமவிகாரத்தையும் துர்இச்சைகளையும் நடப்பித்து, மதுபானம்பண்ணி, களியாட்டுச் செய்து, வெறுகொண்டு, அவருவருப்பான விக்ரிகாராதனை போன்றவற்றைச் செய்கின்றனர் (I பேதுரு 4:3). அவர்கள் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பொறுக்க மனதற்றவர்களாய் செவித்தினவுள்ளவர்களாகி சத்தியத்துக்குச் செவியை விலக்குகின்றனர் (II தீமோ. 4:3, 4). மனுஷர் தற்பிரியராயிருக்கின்றனர் (II தீமோ. 3:2). இக்காலத்தில் அறிவுப் பெருகிப்போம் (தானி. 12:4). ஆனால், சீக்கிரத்தில் கர்த்தருடைய வசனம் கேட்கக் கிடையாத பஞ்சம் உண்டாகும் (ஆமோஸ் 8:11, 12). கனறித்திரையின் ஆவி ஜனத்தின்மேல் வரும் (ஏசாயா 29:10). யுத்தங்களும் பூமியதிர்ச்சிகளும் பஞ்சங்களும் கொள்ளை நோய்களும் உண்டாகும் (லூக்கா 21:9 - 11). அத்திமரம் துளிர்க்கும், அதாவது யூதர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து செழித்தோங்குவார்கள் (வச. 29 - 31). பாவம் அதிகமாகப் பெருகி, உலகத்தில் கலவரங்கள் உண்டாயிருக்கும்.

இக்காலத்தில், இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சத்தின்மேல் வரவிருக்கும் மகா உபத்திரவத்திற்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும்படியாக, கர்த்தர் ஒரு கூட்டம் ஜனங்களை வேறுபிரித்து, அவர்களைத் தம்முடைய இரத்தத்தினாலும் வசனத்தினாலும் ஆவியினாலும் பரிசுத்தமாக்குகிறார். இப்பொழுதிருக்கிற பூமி அக்கினியால் அழிக்கப்படுவதற்காக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும், நம்மை இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சத்தினின்று அதாவது லௌகீகத்தினின்று விடுவிக்கும் பொருட்டாக இயேசு தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார் (கலா. 1:4). எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவருடைய சித்தமாயிருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சம் ஆயிர வருட அரசாட்சி துவங்குமட்டும் தொடர்ந்திருக்கும்.

போதனை:

ஆதி நாட்களில், பாவமும் கேடும் பூமியில் அதிகரித்தபோது, தேவன் நோவாவையும் அவனுடைய குடும்பத்தையும் இரட்சித்து, பூமி முழுவதையும் ஜலப்பிரளயத்தினால் அழித்தார். அதுபோலவே, பூமியை அக்கினியினால் அழிக்குமுன்பாக பூரணமாக்கப்பட்ட தம்முடைய பரிசுத்தவான்களைச் சேர்க்கும்படியாக இயேசு சீக்கிரமாக வருகிறார். உலகத்தின் மீது வரவிருக்கும் பெரிதான அழிவிற்குத் தப்பி, மனுஷகுமாரனுக்கு முன்பாக நிற்பதற்குப் பாத்திரவான்களாய் எண்ணப்படுவதற்கு, நாம் எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணி விழித்திருக்க வேண்டும்.

மனப்பாடம்: லூக்கா 21:34 - 36

பாடம் 6

காலங்கள்

(பகுதி IV)

VI. இனிவரும் உலகம் அல்லது ஆயிரவருட அரசாட்சி:

தேவனுடைய வசனம், இனிவரும் உலகத்தைக் குறித்துக் கூறுகிறது. அது, கிறிஸ்துவும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களும் இப்பூமி புதுப்பிக்கப்பட்டதன் பின்பு, இப்பூமியில்தானே ஆயிரம் வருடம் அரசாட்சி செய்வதாகும். அது பரிசுத்தவான்களின் இராஜ்யம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. அதிலே, சிருஷ்டிகள் ஏதேனின் பூரணத்திற்குத் திரும்பவும் கொண்டு வரப்படும். இவ்வுலகத்தின் அரசாங்கங்களும் இராஜ்யங்களும் அழிக்கப்பட்டு, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறும் பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களுடனும், புதிய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களுடனும் இயேசு ஆயிரம் வருடம் இப்பூமியில் அரசாளுவார். யூதர்களும், உபத்திரவ காலத்தில் உயிருடனிருக்கும் புறுஜாதியால் மீதியானவர்களும் அதில் குடிமக்களாயிருப்பார்கள் (சக. 14:16; எரே. 4:27; ஏசாயா 24:6). பூமி, சாபத்தினின்றும் சத்துருவத்தினின்றும் விடுதலை பெற்றிருக்கும் (ஏசாயா 55:13; 11:6; 35:9; 65:25; ரோமர் 8:19 - 21). சாத்தான் கட்டப்பட்டு ஆயிரம் வருடங்களுக்கு அகாதமாக பாதாளத்திலே தள்ளப்பட்டிருப்பான் (வெளி. 20:2). மிருகத்திற்கும் மிருகத்திற்கும் இடையேயும், மனுஷருக்கும் மனுஷருக்கும் இடையேயும், மனுஷருக்கும் மிருகங்களுக்கும் இடையேயும் உள்ள சத்துருத்துவம் நீக்கப்பட்டு, பூமி தன் சாபத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு, பூரண சமாதானம் நிலவும். பூமி கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும் (ஏசாயா 11:9; 2:3; மீகா 4:2). ஜனங்கள் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் (விருட்சத்தின் நாட்களைப் போல மனுஷரின் நாட்களிருக்கும்) (ஏசாயா 65:22).

ஏசாயா அதி. 65, 66 - இவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புதிய வானம் புதிய பூமியும், வெளிப்படுத்தல் அதி. 21-இல் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் ஒன்றல்ல. முந்தினது ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போதுள்ள நிலவரத்தையும், பிந்தினது நித்தியத்தையும் குறிக்கின்றன. எனினும், தற்போதைய வானமும் பூமியும் அக்கினிக்கு இரையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை சுட்டெரிக்கப்பட்ட பின்பே நித்தியம் துவங்கும்.

VII. பிந்தின நித்தியம்:

பிந்தின நித்தியத்தில், மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய நோக்கம் பூரணமாய் நிறைவேறும், பரிகரிக்கப்படும் கடைசிச் சத்துரு மரணம் (I கொரி. 15:26). நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல், துன்மார்க்கரின் உயிர்த்தெழுதல் என அழைக்கப்படுகிற உயிர்த்தெழுதலின் கடைசி இரு வரிசைகளும், ஆயிர வருட அரசாட்சிக்குப்பின் நடந்தேறுகின்றன. வெள்ளைச் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நீதிமான்கள் முதவாவதும்,

தன்மார்க்கர் பின்பும் நியாயந்தீர்க்கப்படுகின்றனர் (வெளி. 20:11 - 15). ஆயிர வருட அரசாட்சியில் காணப்பட்ட புதிய வானமும் புதிய பூமியும் காணப்படும் (வெளி. 21:1). சமுத்திரம் இல்லாமற் போகும். சகலமும் அப்போது புதிதாக்கப்படும் (வெளி. 21:5) ; இரவோ சாபமோ துக்கமோ அலறுதலோ வருத்தமோ ஒன்றுமிராது. சாத்தான், அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலில் தள்ளப்படுவான். அருவருப்பை நடப்பிக்கிற ஒன்றுமிராது. எல்லாரும் உயிர்த்தெழுந்த சரீரத்தில் காணப்படுவார்கள். (I கொரி. 15:44). இதோடு நித்திய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அது பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் (I கொரி. 15:24 - 28).

போதனை:

ஆதாம், ஏதேன் தோட்டத்தில் தனக்கிருந்த ஆசீர்வாதங்களை இழந்து, அதன் பின்னர் உலகில் பாவம், அக்கிரமம், அநீதி இவை பெருகியிருப்பினும், இப்போதும் தேவனுடைய நோக்கம் மாறாததாய், அவர், தாம் தெரிந்து கொண்ட ஒரு கூட்டம் ஜனங்களுக்குள் கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறார். இப்போது கிருபையின் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிபிற நமக்கு, ஆதாம் இழந்துபோன சகல ஆசீர்வாதங்களும் திரும்பத் தரப்படும்.

மனப்பாடம்: வெளிப்படுத்தல் 21:1 - 3

பாடம் 7

ஆசரிப்புக் கூடாரம்

(பகுதி I)

தேவன் எப்போதும் தம் ஜனங்களின் மத்தியில் வாசம் பண்ண விரும்புகிறார். அவர் முதலாம் மனுஷனாகிய ஆதாமை சிருஷ்டித்து, அவனை ஏதேன் தோட்டத்தில் வைத்தார் (ஆதி. 2:8). ஏவாள் அவனுக்கு ஏற்ற துணையாகக் கொடுக்கப்பட்டாள். தேவன் அவர்களைத் தோட்டத்தில் சந்தித்தார். அவர்கள் தேவனோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய இணையற்றதோர் சிலக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்தனர். இவ்விதம் தேவன் மனிதனோடு வாசம் செய்தோர். ஆனால், மனிதன் தன் கீழ்ப்படியாமையினால் பாவத்தில் விழுந்தான்; எனவே தேவன் அவனைத் தோட்டத்தை விட்டுத் துரத்த வேண்டியதாயிற்று. இருப்பினும், தம்முடைய ஜனத்தின் மத்தியில் வாசம்பண்ண வேண்டும் என்ற தேவனுடைய வரஞ்சை தொடர்ந்திருந்தது. அதன்பின், அவர் ஆபிரகாமின் மூலமாகவும் அவன் சந்ததியின் மூலமாகவும் ஒரு கூட்டம் ஜனங்களை - இஸ்ரவேலரைப் பிரித்தெடுத்தார். அவர்கள் நானூறு வருடம் எகிப்து தேசத்தில் அடிமைத்தனத்திலிருந்தனர். பின்னர் தேவன் அவர்களுடைய கூக்குரலைக் கேட்டு, அவர்களை ஒடுக்குகிறவர்களினின்று மீட்டுக்கொண்டார். அவர் அவர்களை வனநதரத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். வனநதரத்தில் கர்த்தர் மோசேயிடம், தாம் இஸ்ரவேலர் மத்தியில் வாசம்பண்ணும்படி தமக்கு ஒரு பரிசுத்த ஸ்தலத்தை உண்டாக்கும்படி கூறினார் (யாத். 25:8). தம் ஜனத்தின் மத்தியில் தாம் வாசம்பண்ணும்படி தமக்கிருக்கும் வாஞ்சையை அவர் இவ்விதம் வெளிப்படுத்தினார்.

இந்த ஆசரிப்புக் கூடாரம், மோசேக்கு சீனாய் மலையில் தேவன் காண்பித்த மாதிரியின்படியே உண்டாக்கப்பட்டது. அதைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக, அவன் மலையின் உச்சிக்குப் போய், நாற்பது நாள் புசியாமலும் குடியாமலும் தேவனுடைய சமூகத்தில் தனிமையாகத் தங்கியிருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அதுபோலவே, தேவன் சபையைப் பற்றிய தம்முடைய திட்டத்தை, தமக்கென்று வேறுபிரிக்கப்பட்டவர்களாக, தங்கள் பூமிக்குரிய, மாம்சப் பிரகாரமான பாசங்களை விட்டு, அவருடைய சமூகத்தில் ஜீவிக்கிற அப்போஸ்தலருக்கு வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைக் கட்டும் வேலையானது பெசலேயேலிடமும், அகோலியாபிடமும், அதைச் செய்ய அறியும்படி கர்த்தரால் ஞானம் பக்தியும் பெற்ற விவேக இருதயமுள்ளவர்களிடமும் கொடுக்கப்பட்டது (யாத். 36:1,2). கர்த்தர் பெசலேயேலைப் பேர்சொல்லி அழைத்து, சகல வேலைகளையும் யூகித்துச் செய்கிறதற்கு வேண்டிய ஞானமும் புத்தியும் அறிவும் அவனுக்கு உண்டாக அவனை தேவ ஆவியினால் நிறைத்தார்(யாத் 31:2, 5).

ஆசரிப்புக் கூடாரம் இஸ்ரவேல் புத்திரரால் கொடுக்கப்பட்ட மனப்பூர்வமான காணிக்கைகளால் கட்டப்பட்டது (யாத் 25:2). இது நாம் எவ்விதம் நம்மையும், நமக்குண்டான யாவையும், கர்த்தருக்கென்று மனப்பூர்வமாகவும், முழு இருதயத்தோடும் கொடுக்க வேண்டுமென கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது (II கொரி. 8:5).

ஆசரிப்புக்குக் கூடாரம் பின்வருவனவற்றிற்கு நிழலாட்டமாயிருக்கிறது:

- (i) கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து (யோவான் 1:14).
- (ii) பரிசுத்தவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசி (I கொரி. 3:16).
- (iii) பரிசுத்தவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற சபை (I கொரி. 3:9; எபே. 2:19 - 22).
- (iv) நித்திய வாசஸ்தலங்கள் (புதிய எருசலேம், புதிய வானம், புதிய பூமி) (வெளி. 21:1 - 3).

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் மூன்று முக்கியமான பகுதிகள் இருந்தன:

- (i) வெளிப்பிரகாரம்
- (ii) பரிசுத்த ஸ்தலம்
- (iii) மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்

இவ்விடங்கள் திரைகளால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. வெளிப்பிரகாரத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் ஆசாரியர் ஊழியஞ் செய்யக்கூடியவர்களாயிருந்தனர். ஆனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரமே பிரவேசிக்கக்கூடும். வெளிப்பிரகாரத்தில் ஊழியஞ் செய்த லேவியர், பிரதான ஆசாரியனுக்கும் ஆசாரியர்களுக்கும் வாசஸ்தலத்தின் பணிவிடை வேலைகளில் உதவி செய்தனர்.

ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு ஒரே ஒரு வாசல் இருந்தது. இவ்வாசல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது. அவர் மூலமாக மாத்திரமே ஒருவர் நித்திய வாசஸ்தலங்களை அடையக்கூடும்.

போதனை:

தேவன் நமக்கென வைத்திருக்கும் மிகவும் உன்னதமானவற்றையும் சிறந்தவற்றையும் நாம் அடைந்துகொள்ள விரும்பினால், அதற்கான கிரயத்தைக் கொடுக்கவும், நம்முடைய சகல பூமிக்குரிய இலாபங்களையும் மேன்மைகளையும் மகிமையையும் விட்டுவிடவும் நாம் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும்.

மனப்பாடம்: பிலிப்பியர் 3:7, 8

பாடம் 8

ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி II)

(வெளிப் பிராகாரம்)

வெளிப்பிராகாரத்தின் நீளம், அகலம், உயரம் முறையே 100, 40, 5 முழம். விருத்தசேதனம் பெற்ற எந்த இஸ்ரவேலனும் அதற்குள் பிரவேசிக்கலாம். ஆனால் அதற்குள் ஊழியஞ் செய்தவர்கள் லேவியர் மட்டுமே. அதற்குள் ஒரு வெண்கலப் பலிபீடமும் ஒரு வெண்கலத் தொட்டியும் இருந்தன.

1. பலிபீடம் (யாத். 27:1 - 8; 38:1 - 7):

இது ஆசரிப்புக்கூடாரமாகிய வாசஸ்தலத்தின் வாசலுக்கு முன்பாக, அதாவது, வெளிப்பிராகாரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது சீத்தம் மரத்தால் செய்யப்பட்டு, வெண்கலத்தட்டால் மூடப்பட்டிருந்தது. இதினிமித்தம் பலி பீடமானது பலிகள் சுட்டெரிக்கப்படுவதினால் ஏற்படும் கடும் வெப்பத்தைத் தாங்கக் கூடியதாயிருந்தது. வெண்கலம். கிருபையைக் காட்டுகிறது. நமக்குக் கிருபையிருந்தால் மட்டுமே நம்முடைய எல்லா சோதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் நாம் சகிக்கக் கூடும்.

தேவனும் மனுஷனும் பலியின் மூலம் சந்திக்கும் இடமே பலிபீடம் ஆகும். பலிபீடத்தின் நீளம், அகலம், உயரம் முறையே 5, 5, 3 முழம்.

5 - ஐம்புலன்களுள்ள மனிதனைக் குறிக்கிறது.

3 - திரித்துவ தேவனைக் குறிக்கிறது.

வேறுவிதமாகக் கூறினால், பலிபீடம் பூரண மனுஷனும் பூரண தேவனுமாகிய இயேசுவைக் குறிக்கிறது. இயேசு நமக்காகக் கல்வாரியில் தம்மைத்தாமே பூரண பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார்.

5 முழம் நீளம் X 5 முழம் அகலம், 5 - மனிதனைக் காண்பிக்கிறது. பலிபீடத்தின்மீது வைக்கப்படும் எந்த பலிப் பொருளையும் அது ஏற்றுக்கொண்டு, பலியாக அங்கீகரித்து, சுட்டெரித்து சாம்பலாக மாற்றக் கூடியதாயிருக்கிறது. இதுபோல ஒரு ஒப்புக்கொடுத்தலின் ஜீவியம் பலிபீடத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. தங்களை கர்த்தரிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறவர்களை அவர் பரிசுத்தப்படுத்தி, பூரணப்படுத்தி, அந்நாள் வரைக்கும் காத்துக்கொள்ள வல்லவராயிருக்கிறார் (II தீமோ. 1:12).

பலிபீடம் மரத்தால் உண்டாக்கப்பட்டது. இது இயேசு மனுஷரூபமெடுத்ததினாலும், சிலுவையின்மேல் மரித்ததின் மூலமாகவும் எவ்விதம் பெலவீனராக்கப்பட்டார் என்பதைக் காண்பிக்கிறது (II கொரி. 13:14).

பலிபீடத்திலுள்ள அக்கினி, அக்கினி சோதனைகளையும் எல்லாவற்றையும் சுட்டெரிக்கக்கூடிய பரிசுத்தாவினின் அக்கினியையும் காண்பிக்கிறது.

பலிபீடம் பலகைகளினால் உள்வெளிவிட்டு (hollow) செய்யப்பட்டிருந்தது. இது, இயேசு எவ்விதம் தம்மைத்தாமே முற்றிலும் வெறுமையாக்கினார் என்பதைக் காட்டுகிறது (பிலி. 2:6 - 8). நாமுங்கூட கிருபையினால் நிரப்பப்படும்படியாக நம்மை நாமே வெறுமையாக்க வேண்டும் (II கொரி. 8:9).

பலிபீடத்தின் நான்கு கொம்புகள் - பூரண பலியாகிய இயேசு உலகத்தின் நான்கு பக்கங்களும் இரட்சகராயிருக்கிறார். கொம்பு, நம்முடைய இரட்சணியக் கொம்பாகிய கிறிஸ்துவைக் காட்டுகிறது (லூக்கா 1:75).

2. வெண்கலத் தொட்டி (யாத் 30:17 - 21):

இது, வெளிப்பிராகாரத்தில், ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கும் நடுவே வைக்கப்பட்டது. இது ஒரு தொட்டியும், ஒரு பாதமும் சேர்ந்த அமைப்பாயிருந்தது. தொட்டி, தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதங்களைக் காட்டுகிறது.

அது வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தது. வெண்கலம் கிருபையைக் காட்டுகிறது.

ஸ்திரீகளின் தர்ப்பணங்களால் (looking glasses) தொட்டி உண்டாக்கப்பட்டது (யாத். 38:8). இஸ்ரவேலரிலே ஸ்திரீகள் தங்கள் முகங்களை பார்த்துக்கொள்ளும்படி வெண்கல கண்ணாடிகளை உபயோகித்து, எகிப்திய ஸ்திரீகளுடன் தங்களை ஒப்பிட்டு, தங்களைத் தாங்களே அழகுபடுத்திக் கொண்டனர். ஞானஸ்நானத்தில் நாம் பாவத்திற்கும் லௌகீகத்திற்கும் மரிக்கிறோம்; இவ்வுலகத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரிப்பதை நிறுத்திவிடுகிறோம்.

தொட்டி தண்ணீரினால் நிரப்பப்பட்டிருந்தது. தண்ணீர் தேவ வசனத்தைக் காண்பிக்கிறது (எபே. 5:25, 26).

தொட்டியின் அளவுகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது அளவிடமுடியாத தேவ கிருபையைக் காட்டுகிறது. நாம் தேவனிடத்திலிருந்து எந்த அளவிலும் கிருபையைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடும்; அதற்கு எல்லை இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும், நம் சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் வேனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தொடர்ந்து மரித்துக் கொண்டேயிருக்கும்படி கர்த்தரிடத்திலிருந்து கிருபையை அளவில்லாமல் நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தேவனுடைய வசனம் நம்மை உயிர்ப்பிக்கும். நாம் அனுதினமும் நம்மைப் பாவத்திற்கு மரித்தவர்களாகவும் தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறவர்களாகவும் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும் (ரோமர் 6:11).

கைகளையும் கால்களையும் தண்ணீரினால் கழுவுதல் என்பது, தேவனுடைய வசனத்தின் வெளிச்சத்தில் நம்முடைய கிரியைகளையும் நடக்கைகளையும் சுத்திகரிப்பதைக் காண்பிக்கிறது.

ஆரோனும் அவன் குமாரரும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் ஊழியஞ் செய்யும்படி போகும்போதும், வெளிய வரும் போதும், ஒவ்வொரு முறையும், தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவ வேண்டும். இவ்விதம் தொடர்ந்து செய்ததின் மூலம், ஆரோன் வருடத்தில் ஒரு நாள் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிக்க முடிந்தது. அதுபோலவே நாம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கு அல்லது கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு, நம் ஜீவியகாலம் முழுவதும் இந்த ஞானஸ்நான சத்தியத்தின்படி ஜீவிக்க வேண்டும்.

பழைய வஸ்திரங்களைக் களைந்து போடுதல், பாவங்களை அறிக்கை செய்வதைக் காட்டுகிறது.

புதிய வஸ்திரங்களைத் தரித்தல், ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்வதைக் காட்டுகிறது (கலா. 3:27).

போதனை:

நம் சரீரத்தைப் பரிசுத்தமாயும் கனமாயும் காத்துக் கொண்டு தேவனுடைய சித்தம் செய்யும்படி நம்மை நாமே ஜீவபலியாக அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்

மனப்பாடம்: தெசலோனிக்யேர் 4:3 - 7

பாடம் 9

ஆசரிப்புக் கூடாரம்

(பகுதி III)

(பரிசுத்த ஸ்தலம்)

பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் நீளம், அகலம், உயரம் முறையே 20, 10, 10 முழம், ஆரோனும் அவன் குமாரராகிய ஆசாரியர்களும் வருடத்தின் எல்லா நாட்களும் ஊழியஞ்செய்யும்படி அதற்குள் போனார்கள்.

இதில் மூன்று முக்கியமான பொருட்கள் இருந்தன. அவையாவன: தூபபீடம், குத்துவிளக்கு, சமுகத்தப்ப மேஜை.

1. தூபபீடம் (யாத். 30:1 - 8):

தூபபீடம், பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் திரைச்சீலைக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டது. இது சீத்திம் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு, பசும் பொன் தகட்டால் மூடப்பட்டது. இது, 1 முழ நீளமும், 1 முழ அகலமும், 2 முழ உயரமுமாயிருந்தது.

தூபபீடம், தங்கள் ஜீவனை அருமையாக எண்ணாமல், ஜெபத்தில் தங்கள் ஜீவனை ஊற்றும் பரிசுத்தவான்களைக் காட்டுகிறது. தூபம் ஜெபத்தைக் காட்டுகிறது.

பசும்பொன்னில் மூடப்படுவது, நாம் விசுவாசத்தோடு ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஜெப ஊழியத்தில் நாம் சந்திக்கும் உபத்திரவங்கள் விசுவாசத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்; நாம் தைரியமாக ஜெபத்தில் போராட வேண்டும்.

அதற்கு நான்கு கொம்புகள் இருந்தன. கொம்புகள், ஜெபத்தின் மூலம் நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் பெலனைக் காட்டுகின்றன. இந்தப் பெலன் நாலா பக்கங்களிலுமிருந்து வரும் சோதனைகளினின்று நம்மைக் காக்கக் கூடியதாகும் (Iபேதுரு 1:5).

காலைதோறும் தூபங்காட்டுதல் என்பது, நம் ஜீவியத்தில் அந்தகாரம் அகற்றப்படும்போது ஜெபஜீவியம் ஆரம்பிக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

விளக்குகளை ஏற்றும்போது தூபங்காட்டுதல் என்பது, தேவனுடைய வசனத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வெளிப்படுத்தல்கள் மூலம் நம் ஜெப ஜீவியம் புதுப்பிக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

விளக்குகளை விளக்கும்போது தூபங்காட்டுதல், நம் ஜீவியங்களை நாம் பரிசுத்தப்படுத்தும்போது ஜெபஜீவியம் புதுப்பிக்கப்படுகிறது என்பதைக் காண்பிக்கிறது.

2. குத்துவிளக்கு (யாத். 25:31 - 39):

குத்துவிளக்கு புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு நிழலாயிருக்கிறது.

இது ஒரு தாலந்து பசும்பொன்னினால் அடிப்பு வேலையாய்ச் செய்யப்பட்டது. பொன் விசுவாசத்தைக் குறிக்கிறது (I பேதுரு 1:7). பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஜனங்கள் அனைவரும் எவ்விதம் விசுவாசத்தின் (பொன்) ஒருமைப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டு, பூரணராக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இது காண்பிக்கிறது.

பாதம்: பாதம் இல்லமல் குத்துவிளக்கு நிற்க முடியாது. பாதம் கிறிஸ்துவைக் காட்டுகிறது. அவர் சபையாகிய சரீரத்திற்குத் தலையானவர். அவர் நம்மை சுமக்கிறார். நாம் அவருக்கு கீழ்ப்படிந்து அடங்கியிருக்க வேண்டும் (கொலோ. 1:18; 2:10; எபே. 1:22, 23).

நடுத்தண்டு: பாதத்தின் மீது ஒரு நடுத்தண்டு இருந்தது. அதில் நான்கு மொக்குகளும், நான்கு பழங்களும், நான்கு பூக்களும் இருந்தன. அதன் ஆறு கிளைகளிலும், ஒவ்வொரு கிளையிலே ஒவ்வொரு அகலும் மூன்று மொக்குகளும், ஒரு பழமும், ஒரு பூவும் இருந்தன. நடுத்தண்டிலும் ஒரு அகல் இருந்தது. நடுத்தண்டு அப்போஸ்தலர்களையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் குறிக்கிறது. அவர்களுக்கே கிறிஸ்து தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர்கள் கிறிஸ்துவில் வேருன்றி நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும். அப்போது மற்றவர்கள் அவர்களோடு ஐக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்து, அவர்களைச் சார்ந்து கொள்ளக்கூடும் (எபே. 2:19, 20).

ஆறு கிளைகள்: ஆறு கிளைகளும் I கொரிந்தியர் 12:28 - இல் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதில் அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் இவர்களைத் தவிர மற்ற ஆறு ஊழியங்களைக் காட்டுகிறது. ஆறு கிளைகளும் நடுத்தண்டிலிருந்தே புறப்பட்டன. இது பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எவ்வளவுதான் வரங்கள் பெற்றவர்களாயிருந்தாலும், பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருப்பதின் மூலமாக மாத்திரமே அவர்கள் கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய உபதேசங்களை முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொண்டு, தேவ ஊழியரோடுள்ள ஐக்கியத்தில் ஜீவிக்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அவயமாயிருக்கிறார்கள்.

நான்கு மொக்குகள்: அப்போஸ்தலரையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் குறிப்பிடும் நடுத்தண்டில் நான்கு மொக்குகள் இருந்ததாகவும், ஆறு கிளைகளிலும், ஒவ்வொரு கிளையில் மும்மூன்று மொக்குகள் இருந்ததாகவும் நாம் பார்த்தோம். தேவசித்தம் செய்யும் பூரணம் கர்த்தருடைய ஊழியரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசிகள் தேவஊழியர் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவசித்தத்தைச் செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும். இவ்விதம் சபையார் அப்போஸ்தலரோடு ஐக்கியப்பட்டிருப்பதின் மூலம் தேவசித்தம் செய்கிற ஜீவியத்தைக் கற்றுக்கொண்டு, மற்ற மூன்று அம்சங்களாகிய அன்பு, விசுவாசம், பரிசுத்தம் ஆகியவற்றில் பூரணத்தை அடையும்படி வளர வேண்டும்.

பூ: ஒரு மொட்டு (மொக்கு) பூவாக மலருகிறது. நாம் இப்பூரணங்களில் வளரும்போது மற்ற ஜனங்களுக்கு சுகந்த வாசனையாகிறோம் (II கொரி. 2:15,16).

பழம்: இதுவும் பூரணத்தைக் காட்டுகிறது.

அகல்கள்: இது வரங்களையும் ஊழியங்களையும் காட்டுகிறது. வரங்கள் பிரகாசிக்காவிட்டால் சபையானது அந்தகாரத்தில் இருக்கும். அகல்கள் எப்போதும்-இரவும் பகலும் எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். தேவன் நம்முடைய ஜீவியத்தில் இரவும்பகலும் கிரியை செய்ய விரும்புகிறார் என்பது இதன் பொருள். பிரதான ஆசாரியன் திரிகளைக் கத்தரித்து, எண்ணெய் ஊற்றி, விளக்குகளை எரியும்படி ஏற்றி வைப்பதுபோல், கிறிஸ்து நம்மைச் சுத்திகரித்து, தம்முடைய ஆவியை நமக்குள் ஊற்றி, நமக்குள்ளிருக்கும் வரங்களை அனல் மூட்டி எழுப்புகிறார்.

குத்துவிளக்கில் மொத்தமாக ஏழு அகல்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. ஆனால் நடுத்தண்டில் இரு ஊழியங்கள்-அடங்கியிருக்கின்றன. தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோரின் ஊழியங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இவ்விதம் குத்துவிளக்கு எட்டு ஊழியங்களைக் குறிக்கிறது (I கொரி. 12:28).

3. **சமூகத்தப் மேஜை** (யாத். 25:23 – 30 ; 40:22,23 ; லேவி. 24:5-9):

சமுகத்தப்ப மேஜை சீத்திம் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு, பசும்பொன்னினால் பொதியப்பட்டது. இது 2 முழ நீளமும் 1 முழ அகலமும் 1½ முழ உயரமுமானது. மேஜை, முக்கியமாக ஊழியத்தைக் காட்டுகிறது. இது இயேசுவிற்கும் தேவ ஊழியருக்குக்கூட நிழலாயிருக்கிறது.

சமுகத்தப்பம்: மேஜை, கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறிக்கும்போது, சமுகத்தப்பம் தேவஊழியரைக் குறிக்கிறது. மற்றொரு அர்த்தத்தில், மேஜை, தேவ ஊழியரைக் குறிக்கும்போது, சமுகத்தப்பம், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிப்பவர்கள், அதாவது கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற வெளிப்படுத்தல்கள் அல்லது ஆவிக்குரிய ஆகாரத்திற்கு அடையாளமாயிருக்கிறது.

அதற்கு நான்கு கால்கள் இருந்தன-இது புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு அவசியமான நான்கு பூரணங்களைக் காட்டுகிறது-அன்பு, விசுவாசம், பரிசுத்தம், தேவசித்தம் செய்தல் ஆகிய இவற்றின் பூரணம்.

பன்னிரண்டு அப்பங்கள்-12 என்னும் இலக்கம் அப்போஸ்தலரைக் குறிக்கிறது. எனவே, பன்னிரண்டு அப்பங்கள் பிரதிஷ்டையுள்ள ஊழியரால் கொடுக்கப்படும் ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தைக் காண்பிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு அப்பமும் மரக்காலில் பத்தில் இரண்டு பங்கு மாவினால் செய்யப்பட்டது (லேவி. 24:5) பத்து என்பது நியாயப்பிரமாணம் அல்லது பத்து கற்பனைகளைக் காட்டுகிறது. அவை புதிய ஏற்பாட்டில், தேவன் மேலுள்ள அன்பு, மனுஷர் மேலுள்ள அன்பு என அன்பின் இரண்டு பிரமாணங்களாக சுருக்கப்பட்டுள்ளன (மத். 22:36-40).

இரண்டு அடுக்காக வைக்க வேண்டும். இரண்டு-சாட்சியின் ஜீவியத்தைக் காட்டுகிறது. தேவன் நமக்குத் தருகிற வெளிப்படுத்தல்களை நாம் பிரசங்கிப்பது மாத்திரமல்ல, நாம் பிரசங்கிப்பதில்படியே ஜீவிக்கவும் வேண்டும். ஏனெனில், ஜனங்கள் நம் பிரசங்கத்தைக் கேட்பது மாத்திரமல்ல, நம் ஜீவியத்தை உற்றுக் கவனிக்கவும் செய்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குச் சாட்சியாயிருக்க வேண்டும்.

ஒய்வுநாள் தோறும் புதிய அப்பங்கள் வைக்கப்பட்டு பழையவை நீக்கப்பட்டன. இது தேவனுடைய ஊழியக்காரர் தேவனுடைய சமுகத்தில் காத்திருந்து, தேவனிடத்திலிருந்து புதிய தூதுகளைப் பெற்று, தாங்கள் முதலாவது அதனால் போஷிக்கப்பட்டு, பின்பு சபைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆரோனும் அவனுடைய குமாரரும் அதைப் புசிக்க வேண்டும். புருஷரும் ஸ்திரீகளும் புசிக்கக் கூடிய மன்னாவைப் போலல்லாமல், சமுகத்தப்பம் புருஷர் மாத்திரமே புசிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஜெயஜீவியம் செய்கிறவர்கள் அல்லது கர்த்தரின் வருகைக்கென்று காத்துக் கொண்டிருக்கும் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் பெற்ற தேவ ஊழியரும் விசுவாசிகளும் மட்டுமே, தேவனுடைய ஊழியக்காரரால் கொடுக்கப்படும் பலமான ஆகாரத்தைப் புசிக்கக்கூடும் என்பதை இது காட்டுகிறது.

மேஜையின் மேலுள்ள திரணை. தேவனுடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர் பெற்றுக்கொள்ளும் மகிமையின் கிரீடத்தைக் காட்டுகிறது (I பேதுரு 5:4).

போதனை:

இயேசுவைப் போல நாம் மற்றவர்களுக்கு அப்பமும், உலகத்திற்கு வெளிச்சமும், வல்லமையுள்ள மேற்கொள்ளும் ஜெபத்தின் மூலம் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும் விளங்க வேண்டும்.

மனப்பாடம்: எபிரெயர் 5:7-10

ஆசரிப்புக் கூடாரம் (பகுதி IV)

(மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்)

மகா பரிசுத்த ஸ்தலம், பரிசுத்த ஸ்தலத்தினின்று திரைச் சீலையால் பிரிக்கப்பட்டதாயிருந்து. அதின் நீளம், அகலம், உயரம் முறையே 10, 10, 10 முழமாயிருந்தன. பிரதான ஆசாரியன் மட்டும் வருடத்தில் ஒருநாள் தன் கையில் இரத்தத்தோடு தனக்காகவும், தன் வீட்டாருக்காகவும், சபையார் அனைவருக்காகவும், பாவநிவர்த்தி செய்யும்படி அதற்குள் பிரவேசிக்கக் கூடியவனாயிருந்தான் (லேவி. 16:17).

அதற்குள்ளிருந்த பணிமுட்டுகள்: உடன்படிக்கைப் பெட்டி, கிருபாசனம், கேருபீன்கள்.

1. உடன்படிக்கைப் பெட்டி (யாத். 37:1-5).

பெட்டியின் நீளம், அகலம், உயரம் முறையே 2½, 1½, 1½ முழம். அது சீத்திம் மரத்தால் செய்யப்பட்டு, பசும்பொன் தகட்டினால் மூடப்பட்டது. பொன், மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தைக் காண்பிக்கிறது (I பேதுரு 1:7 ; யூதா 20).

உடன்படிக்கைப் பெட்டி, பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒவ்வொருவரையும் குறிப்பதுடன், புதிய ஏற்பாட்டின் சபை முழுவதையும் குறிக்கிறது. இது, கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறவர்களைக் காட்டுகிறது.

அதற்குச் சுற்றிலும் திரணை இருந்தது. இது, அதில் செய்ய வேண்டிய வேலை முடிவடைந்தது என்பதையும், இனி அதில் செய்ய வேண்டியதொன்றுமில்லை என்பதையும் காண்பிக்கிறது. இந்தத் திரணை, நல்ல போராட்டத்தைப் போராடி, ஒட்டத்தை முடித்து, விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டு கர்த்தருடைய வருகைக்கென்று ஆவலுடன் காத்திருக்கிறவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளப் போகும் நீதியின் கிரீடத்தைக் காட்டுகிறது (II தீமோ. 4:7, 8). திரணை, சுத்தப் பொன்னினால் உண்டாக்கப்பட்டது. இது, ஒருவர் சோதனைகள், உபத்திரவங்களின் வழியாகக் கடந்து போவதின் மூலம் விசுவாசத்திற்குச் சாட்சியாயிருப்பதைக் காட்டுகிறது. பெட்டிக்கு மூடி இல்லை; அது கிருபாசனத்தால் மூடப்பட்டது.

பெட்டிக்குள் மூன்று பொருட்கள் வைக்கப்பட்டன (எபி. 9:4).

(i) **மன்னா வைக்கப்பட்ட பொற்பாத்திரம்:** மன்னா, ஜீவ அப்பமாகிய இயேசுவை அல்லது மனிதனுடைய மனதைப் புதுப்பித்து (ரோமர் 12:2), அதைப் பொற்பாத்திரம் போல் மாற்றுகிற கிறிஸ்துவைப் பற்றிய வெளிப்படுதலைக் காண்பிக்கிறது. மேலும், இது மனதில் பிரமாணங்கள் எழுதப்படுவதைக் காட்டுகிறது.

(ii) **இரு கற்பலகைகள்:** இது, புதிய ஏற்பாட்டில், தேவன் மேலுள்ள அன்பு, மனுஷர் மேலுள்ள அன்பு என அன்பின் இரு பிரமாணங்களாக, இயேசு எளிதாக்கிய பத்துக் கற்பனைகளைக் காட்டுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டில், ஆவியினால் இருதயமாகிய சதையான பலகைகளில் பிரமாணங்கள் எழுதப்படுகின்றன (II கொரி. 3:3).

(iii) **ஆரோனின் துளிர்ந்த கோல்** (எண். 17:8): தேவ சமூகத்தில் வைக்கப்பட்ட ஆரோனின் காய்ந்த கோல், துளிர்விட்டு, பூப்பூத்து, வாதுமைப் பழங்களைக் கொடுத்தது. அதுபோலவே சபையில் ஒவ்வொருவரும், உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையினால் சரீரத்தில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஆவியின் கனியைக் கொடுக்க வேண்டும். இது, கர்த்தருடைய வருகையில் நம் சரீரம் மீட்கப்படுவதையும் காட்டுகிறது (ரோமர் 8:11, 23).

2. கிருபாசனம் (யாத். 37:6):

கிருபாசனம் 2½ முழ நீளமும் 1½ முழ அகலமுமானது. இது நம்முடைய பெலவீனங்களைக் குறித்து பரிதாபிக்கக் கூடியவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரும், அதிநிமித்தமாய் நாம் தைரியமாய்க் கிட்டிச் சேரக்கூடியவருமாயிருக்கிற கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது (எபி. 4:15, 16). அது பசும் பொன்னினால் உண்டாக்கப்பட்டது, இயேசுவின் விலையேறப் பெற்ற திவ்விய சுபாவத்தையும், அவருடைய விசுவாசத்தையும் காட்டுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில், இரக்கத்தின் ஆசனம் என்று பொருள்படும் 'mercy seat' எனக் கூறப்பட்டிருந்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டில் அது கிருபையாகக் காணப்படுகிறது. கிருபை தனிமையாக வருவதில்லை; அது விசுவாசத்தோடு சேர்ந்து வருகிறது. அதுபோலவே, இயேசு கிருபையின் நிறைவாக வந்தார்; அவர் விசுவாசத்தில் ஐசுவரியமுள்ளவராகவும் வெளிப்பட்டார்.

3. கிருபாசனத்தின் மீதுள்ள இரு கேருபீன்கள் (யாத். 37:7-9):

இவை கிருபையின் மீது நிற்கும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் வேலையாட்களும் (II கொரி. 6:1), கிறிஸ்துவின் ஸ்தானா பதிகளுமாகிய புதிய ஏற்பாட்டு தேவ ஊழியரைக் காட்டுகின்றன (II கொரி. 5:20). பொன்னைத் தகடாய் அடித்து கேருபீன்கள் செய்யப்பட்டன. அதில் மரம் காணப்படவில்லை. உள்ளே வெறுமையாய் (hollow) இருந்தது. இது, புதிய ஏற்பாட்டு ஊழியக்காரர் இயேசுவைப்போல் தங்களைத் தாங்களே வெறுமையாக்கி ஊழியஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது (பிலி. 2:5-8).

கேருபீன்களின் முகங்கள் கிருபாசனத்தை நோக்குகிறவையாயிருந்தது, தேவனுடைய ஊழியக்காரர் தங்களுடைய சகல நம்பிக்கையையும் விசுவாசத்தையும் கிறிஸ்துவில் மாத்திரம் வைத்து, இயேசுவை நோக்கிப் பார்ப்பதைக் காண்பிக்கிறது.

அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்முகமுள்ளவைகளாய் இருப்பது, ஊழியமானது ஐக்கியத்தோடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

தேவன் கேருபீன்களின் மத்தியிலிருந்து பேசினார் (யாத். 25:22). இது, தேவன் தம்முடைய ஸ்தானாபதிகளாகிய ஊழியக்காரர் மூலம் சபையோடு பேசுகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

அவைகள் தங்கள் செட்டைகளை உயர விரிக்கின்றன. இது, தேவஊழியர் உலகத்தையும் மாம்சத்தையும் வெறுத்து, அவற்றிற்கு மேலான ஒரு ஜீவியஞ் செய்து, பரிசுத்தாவியின் சந்தோஷத்தினால் நிறைந்து ஊழியஞ் செய்கின்றனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

போதனை:

நாம் தேவனோடு நெருங்கிய ஐக்கியமுள்ள ஜீவியம் செய்து, அவருடைய சமூகத்தில் தொடர்ந்து ஜீவிக்க கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மனப்பாடம்: II தீமோத்தேயு 4: 7, 8

பாடம் 11

ஆசரிப்புக் கூடாரம்

(பகுதி V)

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் உலோகங்களும் மரமும்:

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் இருந்த பணிமுட்டுகள் அநேகமும் மரத்தினால் செய்யப்பட்டு, பொன், பசும்பொன், வெண்கலம் போன்ற உலோகங்களால் மூடப்பட்டிருந்தன. உடன்படிக்கைப் பெட்டி, சமூகத்தப்ப மேஜை, தூபபீடம் ஆகியவை மரத்தினால் செய்யப்பட்டு, வெண்கலத்தால் மூடப்பட்டன. பலிபீடம் மரத்தால் செய்யப்பட்டு, வெண்கலத்தால் மூடப்பட்டது. கிருபாசனம், குத்துவிளக்கு ஆகியவை பசும்பொன்னினாலும், கேருபீன்கள் பொன்னினாலும் செய்யப்பட்டன. தொட்டி வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்டது. பொன் விசுவாசத்தையும், வெண்கலம் கிருபையையும் காட்டுகிறது. ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட மரம், சீத்திம் மரமாகும். மரம், மனுஷிக் பெலவீனத்தைக் காட்டுகிறது. சீத்திம் மரத்தால் செய்யப்பட்ட பணிமுட்டுகள், பொன் அல்லது வெண்கலத்தால் மூடப்பட்டது, சகல பெலவீனங்களும் குறைகளுமுள்ள மனுஷனைத் தேவன் எவ்விதம் தெரிந்தெடுத்து, அவனை இரட்சித்து, அவனுடைய மனுஷிக் பெலவீனங்கள் இன்மேல் காணப்படாத விதத்தில் அவனைத் தம்முடைய கிருபையினாலும் விசுவாசத்தினாலும் நிறைக்கிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆசரிப்புக் கூடாரமும் புதிய ஏற்பாடும்:

ஆசரிப்புக்கூடாரம், தேவன் தம்முடைய ஜனத்தின் மத்தியில் வாசம்பண்ணும் புதிய ஏற்பாட்டின் அனுபவத்திற்கு நிழலாயிருக்கிறது. நித்திய தேவன் மோசேயினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் வாசஞ்செய்தார். இருப்பினும், அழிந்து போக்கூடிய பொருட்களால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆசரிப்புக்கூடாரம் தேவனுடைய நித்திய வாசஸ்தலமாயிருக்க முடியாது. புதிய ஏற்பாட்டில், வேறுபிரிக்கப்பட்டு பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட தம்முடைய ஜனங்களுக்குள் தேவன் வாசஞ் செய்கிறார். அழிவில்லாத வசனத்தை அவனுக்குள் விதைப்பதின் மூலமாக (I பேதுரு 1:23) அவனை மறுபடியும் பிறந்த அனுபவத்திற்கு வழிநடத்துவதாலும் (யோவான் 3:3), அவனை வேறுபிரிப்பதன் மூலமாகவும், தேவன் அவனை நித்தியமானவனாக்குகிறார். அப்படிப்பட்ட மனுஷனைக் கர்த்தர் பரிசுத்தாவியினால் நிறைத்து, அவனைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, தம்முடைய வாசஸ்தலமாக்குகிறார் (I கொரி. 3:16 ; 6:19).

ஆசரிப்புக் கூடாரமும் நித்தியமும்:

ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் மூன்று பகுதிகள்-வெளிப்பிராகாரம், பரிசுத்த ஸ்தலம், மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் முறையே, நித்தியத்திலுள்ள மூன்று இடங்களாகிய புதிய பூமி, புதிய வானம், புதிய எருசலேம் இவற்றைக் குறிக்கின்றன (வெளி. 21:1-3).

புதிய பூமி: இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் புதிய பூமியில் வாசஞ்செய்வார்கள்.

புதிய வானம்: பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்கள், பொதுவான இரத்தசாட்சிகள் (கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய பூரணமாக்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்களின் கூட்டத்திற்குட்படாத இரத்த சாட்சிகள்), உபத்திரவ கால இரத்த சாட்சிகள் ஆகியோர் இங்கு வாசஞ்செய்வார்கள்.

புதிய எருசலேம்: இது, கிறிஸ்துவும் அவருடைய மணவாட்டியும் (ஜெயங்கொண்ட சபை) நித்தியமாக வாசஞ் செய்யும் இடமாகும்.

போதனை:

பெலவீனரும் பைத்தியக்காரரும் அற்பமாய் எண்ணப்பட்டவர்களுமாகிய நம்மைத் தேவன் தெரிந்தெடுத்து, இப்பெரிய வேலையைச் செய்கிறார். மாம்சமான எவனும் தேவனுக்கு முன்பாகப் பெருமைபாராட்டாதபடிக்கு அப்படிச் செய்கிறார். எனவே நாம் தேவனுக்கு சகல மகிமையையும் செலுத்தி, தாழ்மையாயிருக்கக் கற்றுக் கொள்வோமாக.

பாடம் 12

பண்டிகைகள்

(பகுதி I)

பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் பல பண்டிகைகள் ஆசரித்தனர்:

1. ஓய்வு நாள் பண்டிகை (லேவி. 23:1-3)
2. பஸ்கா பண்டிகை (லேவி. 23:5)
3. புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகை (லேவி. 23: 6-8)
4. அறுப்புக்கால பண்டிகை அல்லது பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை (லேவி. 23:9-22)
5. எக்காளப் பண்டிகை (லேவி. 23:23-25)
6. பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பண்டிகை (லேவி. 23:26-32)
7. கூடாரப் பண்டிகை (லேவி. 23:33-43)

1. ஓய்வுநாள் பண்டிகை (லேவி. 23:1-3)

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் ஆறுநாள் வேலை செய்யவேண்டும். ஆனால் ஏழாம் நாள் பரிசுத்த சபை கூடுதலான ஓய்வு நாள். அதில் ஒரு வேலையும் செய்யலாகாது. அது கர்த்தருக்கென்று ஓய்ந்திருக்கும் நாளாயிருந்தது (லேவி. 23:2, 3) இஸ்ரவேலர் எகிப்து தேசத்தில் நானூறு வருடம் அடிமைகளாயிருந்தனர். பார்வோனுடைய ஆளோட்டிகள் அவர்களைக் கடினமாக வேலை வாங்கினர். மனமடிவுள்ளவர்களாயும், இருதயத்தில் இளைப்பாறுதல் அற்றவர்களாயும் அவர்கள் தவித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் எகிப்தில் இருந்த காலம் முழுவதும் அவர்களுக்கு இளைப்பாறுதல் என்பதே இருக்கவில்லை. இவ்விதம் ஓய்வில்லாமல் இரவும் பகலும் உழைத்துக் கொண்டிருந்த தம்முடைய ஜனங்கள், தங்களுடைய மீட்புக்குப் பின்னர், தேவன் தங்களுக்கு அருளிச் செய்திருந்த விடுதலையை நினைவுகூர்ந்து, களிகூர்ந்து, இவ்விதம் ஒருநாளாயினும் ஓய்ந்திருக்க வேண்டும் என தேவன் விரும்பினார்.

மேலும் எகிப்தில் இருந்த நாட்களிலெல்லாம் அவர்கள் பார்வோனுக்குச் சொந்தமானவர்களாயிருந்தனர்; ஆனால், இப்போது அவர்கள் தங்களை மீட்டுக்கொண்ட கர்த்தருக்குச் சொந்தமானவர்களாயினர். எனவே, தேவன் அவர்களோடு செய்திருந்த உடன்படிக்கையின்படியே அவர்கள் ஓய்வு நாளில் ஓய்ந்திருந்தனர். மோசே இஸ்ரவேலர் எல்லாரையும் அழைத்து, அவர்களிடம், "இஸ்ரவேலரே, நான் இன்று உங்கள் காதுகள் கேட்கச் சொல்லும் கட்டளைகளையும் நியாயங்களையும் கேளுங்கள்; நீங்கள் அவைகளின்படியே செய்யும்படிக்கு அவைகளைக் கற்றுக் கைக்கொள்ளுகடவீர்கள். நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒரேபிலே நம்மோடே உடன்படிக்கை பண்ணினார். அந்த உடன்படிக்கையைக் கர்த்தர் நம்முடைய பிதாக்களுடன் பண்ணாமல், இந்நாளில் இங்கே உயிரோடிருக்கிற நம்மெல்லாரோடும் பண்ணினார்" எனக் கூறினான் (உபா. 5:1-3). ஓய்வுநாளை ஆசரித்தால் இக்கட்டளைகளில் ஒன்றாகும் (உபா. 5:15).

இவ்விதம் ஒவ்வொரு வாரத்திலும் ஆறுநாட்கள் அவர்கள் கானாளை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்தனர். ஆனால், அவர்கள் ஏழாம் நாளில் ஓய்ந்திருந்தனர். ஆவிக்குரிய

இஸ்ரவேலராகிய நாம் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நாளில் சரீர்ப் பிரகாரமாக ஓய்ந்திருக்கத் தேவையில்லை. மத்தேயு 11:28-இல் இயேசு நமக்கு இளைப்பாறுதல் தருவதாக வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறார். ஒரு பாவி தன் பாவபாரத்தை அவர் மேல் வைத்து, மனஸ்தாபப்பட்டு மனந்திரும்பும்போது, அவன் பாவ மன்னிப்பின் நிச்சயத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். அது அவனுடைய ஆத்துமாவிடமிருந்து இளைப்பாறுதலாயிருக்கிறது. இதுவே நமது ஜீவியங்களில் நாம் ஆசரிக்கும் ஓய்வுநாள் பண்டிகை. இந்த இளைப்பாறுதலை நாம் இழந்துபோனால், ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்கி விட்டோம் என்பது பொருள்.

2. பஸ்கா பண்டிகை (லேவி. 23:5):

தங்கள் அடிமைத்தன தேசமாகிய எகிப்திலிருந்து கர்த்தர் எவ்விதம் தங்களை வெளியே கொண்டுவந்தார் என்பதை இஸ்ரவேல் புத்திரர் நினைவுகூரும் பொருட்டாக, ஒவ்வொரு வருடமும் முதலாம் மாதம் பதினான்காம் தேதி சாயங்காலத்தில் இப்பண்டிகை ஆசரிக்கப்பட்டது. ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக, பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது, பரி. பவுல், 'நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே' எனக் கூறுகிறார் (I கொரி. 5:7). மனந்திரும்புதலில் நாம் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று வெளியே வரும்போது, நம் ஜீவியங்களில் முதன்முறையாக பஸ்கா பண்டிகையை ஆசரிக்கிறோம். அதன் பின்னர் ஒவ்வொரு வருடமும் இஸ்ரவேல் அதை ஆசரித்தது, நாம் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்பட்டோம் என்பதை எப்போதும் நினைவுகூர்ந்து, தேவனை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. நாம் வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கன்மலையையும், தோண்டி எடுக்கப்பட்ட துரவின் குழியையும் நோக்கிப் பார்த்து, கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்தி, அவருக்குள் களிகூர வேண்டும் (ஏசாயா 51:1). இது ஒவ்வொரு வருடமும் பஸ்காவை ஆசரித்தலுக்கு அடையாளமாகும்.

போதனை:

தேவன் இஸ்ரவேல் புத்திரரை எவ்விதம் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கினார் என்பதை அவர்கள் தலைமுறையினர் யாவரும் நினைவுகூரும்படியாக இப்பண்டிகைகளை ஆசரிக்க வேண்டுமென்பதை அவர் நியமமாக்கினார். அதுபோலவே, நாம் எப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தமான நிலவரத்திலிருந்தோம் என்பதையும், அவர் எவ்விதம் இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி, ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்குக் கொண்டுவந்தார் என்பதையும் ஒருபோதும் மறவாது, இப்பெரிய விடுதலைக்காக தேவனை ஸ்தோத்திரித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். இது நாம் தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவும், தேவனுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கவும், ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கவும் நமக்கு உதவி செய்யும்.

மனப்பாடம்: ஏசாயா 51:1

பாடம் 13

பண்டிகைகள்

(பகுதி II)

3. புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகை (லேவி. 23:6-8):

இப்பண்டிகை பரிசுத்தமாகுதலைக் காண்பிக்கிறது. நம் ஜீவியங்களில், இரட்சிப்புக்குப் பின்னர் புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகையை நாம் ஆசரிக்கிறோம். இதற்காக நம்மை நாமே பாவத்திலிருந்தும் பாவிகளிலிருந்தும் வேறுபிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பரி. பவுல், "பழைய புனித்தமாவோடே அல்ல, தூர்க்குணம் பொல்லாப்பு என்னும் புனித்தமாவோடும் அல்ல, துப்புரவு உண்மை என்னும் புனிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம்" என்று கூறுகிறார் (I கொரி. 5:8). நம்முடைய ஜீவியங்களில் துப்புரவும் உண்மையும் காணப்பட வேண்டும்; தூர்க்குணம், பொல்லாப்பு

என்னும் புனித்த மாவு நீக்கப்பட வேண்டும். தங்களுக்குள் இச்சபாவங்கள் உள்ளவர்களோடு நாம் கலந்து கொள்ளவுங் கூடாது. பரி. பவுல் இதைக் குறித்து I கொரிந்தியர் 5:9, 11-இல் தெளிவாக எழுதுகிறார். நாம் அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வேறுபிரிய வேண்டும். முதலாம் நூற்றாண்டில் ஜனங்கள் இரட்சிக்கப்பட்ட போது, பாவிகளிலிருந்து வேறுபிரிந்து, தங்களுக்குள் ஒருமனப்பட்டவர்களாய் ஜீவித்தனர்.

நாம் இரட்சிக்கப்பட்ட பின்னர், துப்புரவும் உண்மையுமானவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு, மற்றவர்களிடத்திலிருந்து வேறுபிரிந்து ஜீவிக்க வேண்டும். தங்களுக்குள் புனித்தமாவுள்ளவர்களோடு, அதவாது தவறான உபதேசங்களைப் போதிப்பவர்களோடு நாம் கலந்து கொள்ளக் கூடாது (மத். 16:11, 12). நம்முடைய வேறுபாட்டின் ஜீவியத்தை நாம் விட்டுவிட்டால், நம்முடைய துப்புரவையும் உண்மையையும் இழந்து போவோம்.

இப்பண்டிகை, முதலாம் மாதம் பதினைந்தாம் தேதி ஆசரிக்கப்பட்டது. இஸ்ரவேல் புத்திரர் ஏழுநாள் புனிப்பில்லா அப்பத்தைப் புசித்து, ஏழுநாளும் கர்த்தருக்குத் தகனபலியிட வேண்டும். முதலாம் நாளும் ஏழாம் நாளும் கர்த்தருக்கென்று பரிசுத்தமான சபை கூடுதல். அதில் சாதாரணமான யாதொரு வேலையும் செய்யலாகாது.

4. அறுப்புக்காலப் பண்டிகை அல்லது பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை (லேவி. 23:9-22):

அறுப்பின் முதற்பலனாகிய கதிர்க்கட்டு அசைவாட்டப்பட்டதன் பின்பு ஐம்பதாவது நாள் இப்பண்டிகை ஆசரிக்கப்பட்டது. பெந்தெகொஸ்தே என்பதன் பொருள், 'ஐம்பது' என்பதாவும். அந்நாளில் ஒரு மரக்காலில் பத்தில் இரண்டு பங்காகிய மெல்லிய மாவிலே இரண்டு அப்பங்கள் ஒன்றுபோல் பாகம் பண்ணப்பட்டு அசைவாட்டப்பட்டன (லேவி. 23:17). பெந்தெகொஸ்தே நாளில், அதாவது இயேசு உயிர்த்தெழுந்த ஐம்பதாவது நாள் எருசலேமில், மேல் வீட்டில் ஏறக்குறைய நூற்றிருபது பேர் கூடியிருந்தனர் என்றும், அவர்கள் யாவர் மேலும் பரிசுத்தாவி பொழிந்தருளப்பட்டது எனவும் நாம் காண்கிறோம் (அப். 2:1-4). அந்நாளில் பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாய், விசுவாசிகள், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தேவனுடையர் என்னும் இரு கூட்டத்தார் உருவாக்கப்பட்டனர்; அவர்கள் இயேசு வரும்போது ஒன்றாக முதற்பலன்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவர். நாம் பரிசுத்தாவியைப் பெறும்போது இப்பண்டிகையை நம் ஜீவியங்களில் முதன்முறையாக ஆசரிக்கிறோம். அதன்பின்னர் மறுபடியும் மறுபடியும் நாம் ஆவியினால் நிரப்படுவதன் மூலம் அதைத் தொடர்ந்து ஆசரித்துக்கொண்டே இருக்கிறோம்.

5. எக்காளங்களின் பண்டிகை (லேவி. 23:23-25):

இப்பண்டிகை ஏழாம் மாதத்தின் முதலாம் தேதி ஆசரிக்கப்பட்டது. அது எக்காளச் சத்தத்தால் ஞாபகக் குறியாகக் கொண்டாடப்படும் பண்டிகையும், சபை கூடுதலான பரிசுத்த ஓய்வுநாளுமாகும். அதில் யாதொரு சாதாரண வேலையும் செய்யாமல் கர்த்தருக்குத் தகனபலி செலுத்த வேண்டும். இப்பண்டிகை ஆவிக்குரிய பிரகாரம், கர்த்தருடைய வருகையில் சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலைக் குறிக்கிறது. "ஏனெனில், கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கிவருவார்; அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு, உயிரோடிருக்கும் நாமும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக, மேகங்கள்மேல் அவர்களோடேகூட ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இவ்விதமாய் எப்பொழுதும் கர்த்தருடனேகூட இருப்போம்" (I தெச. 4:16, 17). நாம் ஓய்வுநாள் பண்டிகை, பஸ்கா பண்டிகை, புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகை, பெந்தொஸ்தே பண்டிகை இவற்றை, அவைகளின் சகல ஒழுங்குகளோடும் கைக்கொண்டு சரியான விதத்தில் ஆசரித்தால், எக்காளங்களின் பண்டிகையையும் நிச்சயமாகவே மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் ஆசரிக்கக் கூடியவர்களாயிருப்போம். எக்காளங்களின் பண்டிகையை ஆசரிக்க நாம் ஆவலோடு காத்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், நாம் இதற்கு முன் மற்றப் பண்டிகைகளை ஆசரித்ததும் வீணாயிருக்கும்.

6. பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பண்டிகை (லேவி. 23:26-32):

இப்பண்டிகை ஏழாம் மாதம் ஒன்பதாம் தேதி சாயங்காலம் ஆரம்பித்து, மறுநாள், அதாவது பத்தாம் தேதி சாயங்காலம் வரை கொண்டாடப்பட்டது. அது அவர்களுக்கு பாவநிவிர்த்தி செய்யும் நாளும், சபை கூடும் பரிசுத்த நாளுமாயிருக்க வேண்டும். அந்த நாளில் அவர்கள் தங்கள் ஆத்துமாக்களைத் தாழ்மைப்படுத்தி, கர்த்தருக்குத் தகனபலி செலுத்த வேண்டும். அந்நாளில் யாதொரு வேலையும் செய்யக்கூடாது. அந்நாளில் யாதொரு வேலையைச் செய்கிறவர்களோ அல்லது தங்கள் ஆத்துமாவைத் தாழ்மைப்படுத்தாதவர்களோ, ஜனத்தில் இராதபடி அறுப்புண்டு போவார்கள். இப்பண்டிகை கர்த்தர் தம்முடைய வருகையில் மணவாட்டி சபையைத் தம்மிடம் சேர்த்துக் கொண்டபின் நடக்கும் ஒரு சம்பவத்தைக் குறிக்கிறது. பூமியில் முதற்பலன்கள் என அழைக்கப்படும் ஜெயங்கொண்ட பரிசுத்தவான்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பின்பு, சபையில் மீதியானவர்கள் கைவிடப்படுவார்கள். அவர்கள் பூரணராக்கப்படாதபடியினால் கைவிடப்படுகின்றனர். இருப்பினும் அவர்கள் கர்த்தருடைய இரகசிய வருகைக்குப் பின்பு உள்ள மூன்றரை வருட உபத்திரவகாலத்தில் இரத்த சாட்சிகளாக மரித்தால், அவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறுவார்கள். மிருகத்தின் நாமத்தையாவது அதின் இலக்கத்தையாவது அதன் முத்திரையாவது தங்கள்மேல் தரித்துக்கொள்ளாமலிருப்பதாலும், எல்லா உபத்திரவங்களையும் சகிப்பதினாலும், முடிவிலே இரத்தசாட்சிகளாக மரிப்பதால், அவர்கள் தங்கள் பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பண்டிகையை ஆசரிக்கின்றனர்.

7. கூடாரங்களின் பண்டிகை (லேவி. 23:33-43):

இப்பண்டிகை ஏழாம் மாதம் பதினைந்தாம் தேதி முதல் ஏழு நாட்கள் ஆசரிக்கப்பட்டது. ஏழு நாட்களும் அவர்கள் கர்த்தருக்குத் தகனபலி செலுத்த வேண்டும். அதிலே சாதாரணமான யாதொரு வேலையும் செய்யலாகாது. அவர்கள் அலங்காரமான விருட்சங்களின் கனிகளையும், பேரிச்சின் ஓலைகளையும், தழைத்திருக்கிற விருட்கங்களின் கிளைகளையும், ஆற்றலரிகளையும் கொண்டு வந்து, ஏழுநாட்கள் கூடாரங்களில் குடியிருந்து, தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய சந்நிதியில் மகிழ்ச்சியாயிருக்க வேண்டும். கர்த்தர் இஸ்ரவேல் புத்திரரை எகிப்து தேசத்திலிருந்து 'புறப்படப் பண்ணினபோது அவர்களைக் கூடாரங்களில் குடியிருக்கப் பண்ணினதை அவர்கள் சந்ததியார் அறியும்படிக்கு இஸ்ரவேலில் பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் கூடாரங்களில் வாசம்பண்ண வேண்டும்.

ஏழு என்பது பூரணத்தைக் காட்டுகிறது. இப்பண்டிகை உண்மைப் பொருளான ஆயிர வருஷ அரசாட்சிக்கு நிழலாயிருக்கிறது. ஆயிர வருஷ அரசாட்சியில் நாம் கர்த்தருடன் ஆயிரம் வருடம் ஆளுகை செய்து, அவரோடு மகிழ்ச்சியாயிருப்போம்.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஆசரிக்கப்பட்ட இவ்வேழு பண்டிகைகளும் எழு வித்தியாசமான ஆவிக்குரிய அனுவபங்களாகக் காட்டுகின்றன. கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவனுடைய பிள்ளைகள், முதல் நான்கு பண்டிகைகள் குறிக்கும் ஆவிக்குரிய அனுவபங்களையும் அடைந்திருக்க வேண்டும். எக்காளங்களின் பண்டிகையையும் (கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறவர்களும்) பாவநிவிர்த்தி செய்யும் பண்டிகையையும் (கர்த்தருடைய வருகையில் கைவிடப்பட்டு பின்பு இரத்தசாட்சிகளாக மரிக்கிறவர்களும்) ஆசரிக்கிறவர்கள். கூடாரங்களின் பண்டிகையை ஆசரிப்பார்கள் (ஆயிரவருட அரசாட்சியில் பங்கு பெறுவார்கள்).

போதனை

தேவனுடைய பிள்ளைகள் இயேசுவோடு என்றென்றுமாய் பேரின்பமாய் வழுவதற்குத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வதற்காகப் பண்டிகைகள் யாவும் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திற்கென்று பெரிதான ஆவிக்குரிய கருத்துடன் கர்த்தரால் நியமிக்கப்பட்டன. அவற்றை ஆவிக்குரிய விதத்தில் ஆசரிக்க, நாம் பரிசுத்தாவியைப் பெற்று, எப்போதும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்படியாக நம்மை முற்றிலும் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்.

மனப்பாடம்: தீத்து 2:11-14

பாடம் 14

கிறிஸ்துவின் இரகசியம்

எபேசியர் 3:3-6

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் பதின்மூன்று இரகசியங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இரகசிகங்கள் தேவனுடைய மறைவான சத்தியங்களாயிருக்கின்றன. அவைகள் முற்காலங்களில் மனுபுத்திரருக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவைகள் இப்போது பரிசுத்த அப்போஸ்தலருக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் ஆவியானவராலே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன (எபே. 3:6). தங்களுக்குண்டான எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு தம்மைப் பின்பற்றின சீஷர்களிடம், இயேசு, 'பரலோகராஜ்யத்தின் ரகசியங்களை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது' எனக் கூறினார். (மத். 13:11). தேவனுடைய இரகசியங்கள் பிரதிஷ்டையும் உண்மையுமுள்ள தேவ ஊழியருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன (மத். 16:15-19).

வேதாகமத்தில் உள்ள பதின்மூன்று இரகசியங்களில் கிறிஸ்துவின் இரகசியம் ஒன்றாகும். கிறிஸ்துவின் இரகசியத்தில் மூன்று பகுதிகள் உள்ளன (எபே. 3:3). அவையாவன:

1. புறஜாதிகள், ஒரே சரீரத்திற்குள்ளானவர்கள்;
2. கிறிஸ்துவுக்குள் பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்துக்கு உடன் பங்காளிகள்;
3. சுவிசேஷத்தினாலே உடன் சுதந்தரர்.

1. புறஜாதிகள் ஒரே சரீரத்திற்குள்ளானவர்கள்:

இங்கு, 'சரீரம்' எனக் கூறப்பட்டிருப்பது, ஆவிக்குரிய சரீரமாகிய சபையாகும் (கொலோ. 1:18). கர்த்தராகிய இயேசுவே இந்த ஆவிக்குரிய சரீரத்தின் தலையாயிருக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இஸ்ரவேலர் மட்டுமே தேவனுடைய ஜனங்கள் அல்லது தேவனுடைய சபையாயிருந்தனர். (அப். 7:38). இருப்பினும், இப்போது இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாகப் புறஜாதியாரும் அவருடைய சரீரமாகிய சபைக்குள் கொண்டுவரப்படுகின்றனர் (எபே. 2:12-16). பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெறுகிற யாவரும், யூதராயினும், கிரேக்கராயினும் அடிமைகளாயினும் சுயாதீனராயினும் அவருடைய சபையாகிய சரீரத்தின் அவயங்களாய் மாற்றப்படுகிறார்கள் (1 கொரி. 12:13). இது இக்கிருபையின் காலத்தில் புறஜாதிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பெரியதோர் சிலாக்கியமாகும்.

2. புறஜாதிகள் கிறிஸ்துவுக்குள் பிதாவின் வாக்குத்தத்தத்துக்கு உடன் பங்காளிகள்:

தேவன் ஆபிரகாமுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும் வாக்குத்தத்தங்களைக் கொடுத்தார். அவற்றைக் குறித்து ஆதியாகமம் 12:2,3-இல் நாம் வாசிக்கிறோம். அவன் உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பான் என்றும், அநேக ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனாவான் என்றும் அவனுக்கு வாக்குக் கொடுக்கப்பட்டது (ரோமர் 4:13, 17: ஆதி. 17:5). அவன் இவ்வாக்குத்தத்தங்களை நியாயப்பிரமாணத்தினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் வரும் நீதியினால் பெற்றுக்கொண்டான்.

இவ்வாக்குத்தத்தங்கள் ஆபிரகாமுக்கு மட்டுமல்ல, அவனுடைய சந்ததிக்குங்கூட உரியன. அந்தச் சந்ததி கிறிஸ்துவே (கலா. 3:16). பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானத்தின்மூலம் கிறிஸ்து நமக்குள் வருகிறார் (யோவான் 14:16, 20). இவ்விதம்

கிறிஸ்து நமக்குள்ளே வருவதால், ஆபிரகாமுக்கு அருளப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் அவர் மூலம் நமக்கு வருகின்றன. எனவே, நாம் பரிசுத்தாவியின் ஞாஸ்நானம் பெறும்பொழுது பிதாவின் வாக்குத்தத்தம் நமக்குள் நிறைவேற்றப்படுகிறது (கலா. 3:14 ; லூக்கா 24:49 ; அப். 1:5 ; 38, 39).

3. புறஜாதிகள் சவிசேஷத்தினாலே உடன் சுதந்தரர்:

ஆதியிலே தேவன் தம் சாயலின்படியேயும் ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனைச் சிருஷ்டித்து, பூமியிலுள்ள எல்லாவற்றிற்கும் அவனைச் சுதந்தரவாளியாக்கினார் (ஆதி. 1:28). இருப்பினும், அவன் சாத்தானால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, தன் சுதந்தரத்தை இழந்தான். அதன் பின் தேவன் இஸ்ரவேலரைத் தெரிந்தெடுத்து, தம் பிரமாணங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவற்றின் வாயிலாக அவர்களைச் சுதந்தரவாளிகளாக ஏற்படுத்தினார். ஆனால் அவர்களோ அதை நிறைவேற்றக் கூடாதவர்களாய்ப் போனார்கள். காலங்கள் நிறைவேறினபோது தேவன் தம் சொந்தக் குமாரனாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார். மனிதனாய் அவதரித்த அவர் சாத்தானை சிலுவையின் மேல் ஜெயித்தபடியால் (எபி. 2:14,15). தேவன் அவரை சர்வத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமித்தார். (எபி. 1:2). கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கல்வாரி மரணத்தின் மூலமாக புறஜாதியாருங்கூட அவரைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் பூரண சவிசேஷத்தாலும் அதற்கொத்ததான ஜெய ஜீவியத்தாலும் உடன் சுதந்தரராக்கப்படுகின்றனர். புறஜாதிகளை உடன் சுதந்தரராக்கும் பூரண சவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படி எல்லாவற்றையும் விட்ட பிரதிஷ்டையுள்ள அப்போஸ்தலரைத் தேவன் எழுப்பி, அவர்களுக்கு இந்த இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் (II தீமோ. 1:10,11).

போதனை:

நாம் யாதொரு வித்தியாசமுமின்றி சபையாகிய சரீரத்தில் ஐக்கியப்பட்டு, விசுவாசத்தினால் வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டு, பிசாசையும் மாம்சத்தையும் உலகத்தையும் ஜெயித்து, நித்தியத்தில் கர்த்தராகிய இயேசுவோடு உடன் சுதந்தரராய் ஆளுகை செய்ய வேண்டும்.

மனப்பாடம்: எபேசியர் 3:3-7

பாடம் 15

வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் விலையேற்பெற்ற இரத்தத்தினால் பாவங்களற கழுவப்பட்டு, அதே இரத்தத்தினால் பாவங்களிலிருந்தும் பாவிகளிலிருந்தும் தங்களை வேறுபிரித்துப் பரிசுத்தமாக்கப்படும் தேவனுடைய பிள்ளைகள், தங்களை உலகத்திலிருந்தும் உலக பொருட்களிலிருந்தும் வேறுபிரித்து, கர்த்தருடைய வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, பூரணத்திற்குக் கடந்து செல்ல வேண்டும்.

வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலின் அவசியம்:

தேவனுடைய சாயலின்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு தேவனுடைய அழியாத வசனத்தினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகல சிருஷ்டிகளின் மீதும் ஆளுகை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மனிதன் கீழ்ப்படியாமையினால் விழுந்தபோது, அவன் அழிவுக்குரியவனானது மட்டுமல்லாமல், சகல சிருஷ்டியும் அல்லது முழு உலகமும் அழிவுக்குட்பட்டது (ரோமர் 8:20,21). ஆளுகை செய்ய வேண்டியவனாயிருந்த மனிதன் அடிமையாய் மாறி, இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான வீணானதும் கேடானதுமான காரியங்களுக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டான். சகல சிருஷ்டியும் மாயை, அழிவு இவற்றின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்படும்போது (ரோமர் 8:20), தேவன் தம்முடைய

கரத்தின் கிரியைகளின் மீது அவனை மீண்டும் அதிகாரியாக வைப்பார். அதற்கு அவன் இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்குத் தப்பி, திவ்விய சபாவத்திற்குப் பங்குள்ளவனாக வேண்டும் (II பேதுரு 1:4). அதற்கென அருளப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தை அடைய அவன் வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாயிற்று.

வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படும் கிரியை, நாம் ஞானஸ்நானத்தில் தேவனுடைய ஆலோசனைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, இவ்வுலக வழக்கத்திற்கேற்றபடி நம்மை நடக்கச் செய்த (எபே. 2:2,3) பாவ சபாவத்திற்கு மரிக்கும்போது ஆரம்பமாகிறது. இது கீழ்வரும் உண்மைகளால் விளங்கும்: (i) இஸ்ரவேல் புத்திரர் சிவந்த சமுத்திரத்தைக் கடந்தபோது பாவ சபாவத்திற்கு நிழலாட்டமாகிய எகிப்திய சேனை நியாயந்தீர்க்கப்பட்டது (மாம்சத்தில் பாவம் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டது). (ii) இஸ்ரவேல் புத்திரர் வனாந்தரத்தில் கர்த்தருக்கென்று வேறுபிரிக்கப்பட்டனர். ஞானஸ்நான சத்தியத்தில் நிலைத்திருக்கும் ஒரு தேவபிள்ளைக்கு உலகமும், உலகத்தின் சகல வீணான கவர்ச்சிகளும், சுபபோகங்களும் வனாந்தரமாகத் தோற்றமளிக்கின்றன.

வனாந்தரத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் மன்னாவினால் பிழைக்கத் தேவன் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். இவ்வுலகத்தின் அழிவுக்குரிய காரியங்களுக்கு மரித்து, பின், மனிதன் தேவனுடைய ஒவ்வொரு வசனத்தாலும் ஜீவிக்க வேண்டும். அப்போது அவ்வசனம் அவனைப் பரிசுத்தப்படுத்த ஆரம்பிக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்காக, “நான் உலகத்தானல்லாதது போல, அவர்களும் உலகத்தாரல்ல. உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும்; உம்முடைய வசனமே சத்தியம்” என்று ஜெபித்தார். (யோவான் 17:16, 17).

வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதற்கு தூர் உபதேசமாகிய புனிப்பு தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இஸ்ரவேல் புத்திரர் புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகையை ஆசரிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அது, தூர் உபதேசங்களாகிய புனிப்பைத் தவர்த்து (மத். 16:6, 12), துப்புரோடும் உண்மையோடும் நாம் கர்த்தரைப் பின்பற்றி, தூர்க்குணம், பொல்லாப்பு என்னும் புனிப்பற்றவர்களாய் (I கொரி. 5:7, 8) ஜீவிக்கும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜீவியத்திற்கு நிழலாயிருக்கிறது. இந்நிலவரத்தில் நாம், கோணலும் மாறுபாடுமான சந்ததியின் நடுவிலே குற்றமற்றவர்களும், கபடற்றவர்களும் தேவனுடைய மாசற்ற பிள்ளைகளாமாய், ஜீவ வசனத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு உலகத்திலே சுடர்களைப்போலப் பிரகாசிக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம் (பிலி. 2:14-16).

வசனத்தினால் உண்டாகும் இப்பரிசுத்தமாகுதல் சரீரம் ஆத்துமா ஆவி - இம்மூன்றிலும் நடந்தேற வேண்டும். இஸ்ரவேல் புத்திரர் புசிக்கலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த சுத்தமான மூன்று வித ஜீவன்களால் இச்சத்தியம் விளக்கப்படுகிறது.

(i) சரீரம் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் - மிருகங்களில் விரிகுளம்புள்ளவைகளாயிருந்து அசைபோடுகிறவை (லேவி. 11:3):

‘விரிகுளம்புள்ளது’ என்பது வேறுபிரிந்த ஜீவியத்தையும், ‘அசைபோடுதல்’ என்பது கர்த்தருடைய வசனத்தைத் தியானிப்பதையும் காட்டுகிறது. நாம் இவ்வுலகத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல் தேவசித்தம் செய்யும்படியாக நம் சரீரத்தை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்து, தேவனுடைய வசனத்தைத் தியானிக்கும்போது தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று நாம் அறிந்துகொள்ளும்படி தேவனுடைய வசனத்தினால் நம் மனது புதுப்பிக்கப்படுகிறது (ரோமர் 12:1,2). வேறுபாட்டின் ஜீவியத்தைக் காத்துக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் கர்த்தருடைய வசனத்தின்மேல் தியானமாயிருக்கிற மனுஷனுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் குறித்துச் சங்கீதக்காரன் கூறுகிறான். (சங். 1:1-3).

(ii) ஆத்துமா பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் - தண்ணீரில் வாழும் சிறகும் செதிருமுள்ள யாவும் (லேவி. 11:9):

மீன்கள் தண்ணீரின் ஓட்டத்தை எதிர்த்துப் பிரயாணம் செய்ய சிறகுகள் உதவி செய்கின்றன. நம் ஜீவியங்களுக்கு வழிகாட்டி நடத்தி, இவ்வுலகத்தின் வழக்கத்தை எதிர்த்து முன்னானவைகளை நாடிச் செல்ல நமக்கு உதவி செய்யும் நம்பிக்கையை இச்சிறகுகள் காட்டுகின்றன. இந்நம்பிக்கை திரைக்குள் போகிறதான ஆத்துமா நங்கூரமாயிருக்கிறது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது (எபி. 6:19). அதுபோலவே செதில்கள் மூலம் மீன்கள் தண்ணீரில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இது, இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சத்தில் நம் ஆத்துமாவைப் பரிசுத்தத்தில் பாதுகாக்கும் விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறது (I யோவான் 5:4). சத்திய வசனமாகிய சுவீஷேமானது, ஆத்துமாவைப் பரிசுத்தமாக்குகிற விசுவாசம், நம்பிக்கை என்னும் இரு அம்சங்களையுடையதாயிருக்கிறது (கொலோ. 1:22).

(iii) ஆவி பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் - புறா போன்ற சுத்தமான பறவைகள்:

‘நான் உங்களுக்குச் சொன்ன உபதேசத்தினாலே நீங்கள் இப்பொழுதே சுத்தமாயிருக்கிறீர்கள்’ (யோவான் 15:3) என்று கர்த்தராகிய இயேசு சொன்னார், இஸ்ரவேலர் புசிக்கலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த சுத்தமான பறவைகள், வசனத்தின் மூலம், ஆவியில் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட தூய்மையான ஜீவியத்தைக் காண்பிக்கின்றன. ஆகாயத்தில் பறக்கிற ஒரு பறவையைப் போன்று ஞானஸ்நானம் பெற்ற பின்பு, விசுவாசத்தால் ஆவியில் கிறிஸ்துவுடன்கூட எழுந்த ஒரு உன்னத ஜீவியம் செய்ய நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (கொலோ. 2:12). கிறிஸ்து தேவனுடைய வார்த்தையாயிருக்கிறார். நாம் அவரிலும், அவர் நம்மிலும் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும் போது, நாம் வசனத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம். பூமியிலுள்ளவைளை நாடாமல், மேலானவைகளை நாட அவ்வசனம் நம் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கிறது.

இவ்விதமாய்ப் பரிசுத்தமாக்கப்படும் நாம், குற்ற மற்றவர்களாய்ப் பாதுகாக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் வருகைக்கென்று துப்புரவானவர்களும் இடறலற்றவர்களுமாய் இருக்க வேண்டும் (பிலி. 1:11). தேவன் தம்முடைய வசனத்தினால் நம் ஆவி ஆத்துமா சரீரத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வருகைக்கென்று நம்மைக் காக்க வல்லவராயிருக்கிறார்.

போதனை:

அன்றாடம் கர்த்தருடைய வசனத்தை வாசித்துத் தியானித்து அவற்றினால் கிடைக்கும் வெளிப்படுத்தல்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து தேவசித்தத்தை விளங்கிக் கொண்டவர்களாய் நாம் ஜீவிக்க வேண்டும். நாம் அப்படிச் செய்யும்போது கர்த்தருடைய வசனத்தின் மூலம் நம் சரீரம், ஆத்துமா, ஆவி முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்கப்படும்.

மனப்பாடம்: யோவான் 17:14,17,19

பாடம் 16

தெய்வீக சுகம்

(பகுதி I)

ஒருவன் தன் சரீரத்தில் வியாதிப்பட்டால், சரீரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் ஆண்டவராயிருக்கிற தேவன்மேல் தன் முழுநம்பிக்கையையும் வைத்து விசுவாசத்தால் பெறும் சுகமே தெய்வீக சுகம் ஆகும். அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனை மட்டும் நம்பியிருப்பதால் மருத்துவர்களையோ மருந்தையோ நாடுவதில்லை.

மனுஷனுடைய சரீரம் அழிவுக்குரியதாயிருந்தாலும், அவனுடைய ஆத்துமா நித்தியமானது. எனவே, தன் சரீர சுகத்திற்காக தேவனுக்குக் காத்திருக்கும் ஒருவனுடைய உள்ளான மனுஷனில் முதலாவது கர்த்தர் குணமாக்குதலின் வேலையை ஆரம்பிக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறின், தெய்வீக சுகம் ஆத்துமாவில் ஆரம்பிக்கிறது. அப்போஸ்தலன், 'உன் ஆத்துமா வாழ்கிறதுபோல நீ எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து சுகமாயிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன்' என்று கூறியது இதைக் குறிக்கிறது எனலாம் (III யோவான் 2).

I வியாதி அடைவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமான சில:

1. சுகாதாரக் குறைவு, பெருந்திண்டி, லாகரீ வஸ்துக்கள் உபயோசித்தல், மற்றும் இயற்கையின் பரமாணங்களை மீறுதல்.
2. பாவமும் கீழ்ப்படியாமையும் (உபா. 28:15, 22, 27).
3. சாத்தானின் நேரடியான தாக்குதல் (யோபு 2:7).
4. விசுவாசத்தின் பரிட்சை (I பேதுரு 1:7).
5. தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு (எண். 12:1-10: II இராஜா. 5:22-27: I கொரி. 11:29, 30).

II வியாதிஸ்தர் சுகமடைந்ததைப் பற்றி வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சில சந்தர்ப்பங்கள்:

1. அபிமெலேக்கின் வீட்டார் ஆபிரகாமுடைய ஜெபத்தினால் குணமாக்கப்பட்டார்கள் (ஆதி. 20:17, 18).
2. மிரியாமுடைய குஷ்டரோகம் மோசேயின் ஜெபத்தினால் சுகமானது (எண். 12:13-15).
3. கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பங்களால் கடிக்கப்பட்டவர்கள், மோசேயினால் உண்டாக்கப்பட்டு, கம்பத்தில் தூக்கி வைக்கப்பட்ட வெண்கலச் சர்ப்பத்தை நோக்கிப் பார்த்துப் பிழைத்தார்கள் (எண். 21:6-9).
4. இயேசு தம்மிடம் வந்த வியாதிஸ்தரை சுகமாக்கினார் (மத். 8:16).
5. அப்போஸ்தலர் வியாதிஸ்தரை சுகமாக்கினார்கள் (அப். 5:15, 16 ; 14:8-10).

III வியாதியிலிருந்து சுகம்பெற மருந்து உபயோகிப்பதை வேதாகமம் அங்கீகரிக்கிறதா?

1. யாத்திரகாமம் 15:26-இல் 'நானே உன் பரிகாரியாகிய கர்த்தர்' என தேவன் கூறியிருக்கிறார். எனவே, தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சுகம் மருந்தின் மூலமாயிருக்கக் கூடாது.
2. II நாளாகமம் 16:12-இல் ஆசா தன் வியாதியில், 'கர்த்தரை அல்ல, பரிகாரிகளையே தேடினான்' என எழுதப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து நாம் மருந்தை நாடுவதை வேதாகமம் அங்கீகரிப்பதில்லை என விளங்கிக் கொள்கிறோம்.

IV தேவனுடைய பிள்ளைகள் தெய்வீக சுகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழிகள்:

1. தங்கள் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிட்டு ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம் பண்ணுதல் (யாக் 5:16).

2. சபையின் மூப்பர்களை வரவழைத்து ஜெபம்பண்ணுதல் (யாக். 5:14,15).

3. வியாதிஸ்தர், கஷ்டத்திலிருக்கும் மற்றவர்களுக்காக ஜெபம்பண்ணும்போது தங்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர் (யோபு 42:10).

V. தெய்வீக சுகத்திற்காகக் காத்திருக்கும் வியாதிஸ்தர் எப்போதுமே உடனடியாக சுகத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்களா?

இல்லை, தேவன் அற்புதங்களை நடப்பிக்கும்போது உடனடியாக சுகம் பெறலாம். ஆனால் உடனடியான சுகம் என்பது கட்டாயமானது அல்ல உதாரணங்கள்.

1. பரி. பவுல் துரோப்பீமுவை மிலேத்துவில் வியாதிப்பட்டவனாக விட்டு வந்தார் (II தீமோ. 4:20).

2. பரி. பவுலுக்கு மாம்சத்தில் ஒரு முள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் மூன்று முறை ஜெபித்தும் அவருக்கு உடனடியாக விடுதலை கிடைக்கவில்லை (II கொரி. 12:7-9).

VI. தெய்வீக சுகத்திற்கென்று காத்திருப்பதால் உண்டாகும் பயன்கள்:

1. விசுவாசம் கட்டி எழுப்பப்படுகிறது.

2. பாவங்களைக் கண்டுபிடித்து, சுத்திகரித்துக்கொண்டு, ஒருவரோடொருவர் ஒப்புரவாக ஏதுவாயிருக்கிறது.

3. தேவ பயம் பெருகிறது.

போதனை:

தேவன் மனுஷனை உண்டாக்கியபொழுது, மருந்து அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் திட்டத்தில் இருக்கவில்லை; மனுஷனுக்குப் புசிக்கத் தேவையான ஆகாரத்தையும், குடிப்பதற்குத் தண்ணீரையும் மட்டுமே அவர் கொடுத்திருந்தார். ஆதி மனுஷன் பாவம் செய்வதற்கு முன்பு, வியாதியாயிருந்ததில்லை. கல்வாரியின் மூலம் பாவத்திலிருந்து விடுதலை கிடைப்பது போல, பாவத்தின் பலனாகிய வியாதி சுகமாக்கப்படுவதற்கும் கர்த்தரின் கல்வாரி மரணம் போதுமானது. ஆதலால் பசிக்காகப் புசிப்பதும், தாகத்திற்காகக் குடிப்பதுமேயல்லாமல், வியாதிக்காக மருந்து எடுப்பது தேவ ஆலோசனையல்ல.

மனப்பாடம்: மத்தேயு 8:16,17

பாடம் 17

தெய்வீக சுகம்

(பகுதி III)

I. சில சமயங்களில் சுகமாவதற்குத் தாமதிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், தேவனுக்கு சுகமாக்குவதற்கு ஒரு குறித்த வேளை உண்டு என்பதையும், வியாதியஸ்தர் அந்த வேளை வரும்வரை சில குறிப்பான கரியங்களைச்

செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். என்பதையும் நாம் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும் அவையாவன:

1. தேவன் ஒரு திட்டவட்டமான அற்புதத்தை நடப்பிப்பதற்காக அல்லது சுகமாக்குவதற்காகக் கிரியை செய்யத் துவங்குமுன் அவர் உறுதியான விசுவாசத்தை உரிமை பாராட்டிக் கேட்பதால், தேவனில் விசுவாசத்தைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும் (மாற்கு 9:17-23 ; மத். 9:27-30).

2. அவர் வாக்குத்தம் பண்ணினதை நிறைவேற்றும் வரை சுகத்திற்காகத் தேவனைத் தொடர்ந்து ஸ்தோத்திரித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும் (ரோமர் 4:20, 21).

3. தங்கள் நிலவரத்தைக் குறித்து திருப்திப்படவோ அதைரியப்படவோ செய்யாமல், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு, தெய்வீக சுகத்தை உரிமை பாராட்டிக் கேட்க வேண்டும் (எபி. 6:15).

4. அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தைச் சந்தேகிக்காவண்ணம், தங்கள் விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு நீடிய பொறுமையையும் ஜாக்கிரதையையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் (எபி. 6:11, 12).

II. ஜனங்கள் தெய்வீக சுகத்தை உரிமை பாராட்டிப் பெற்றுக் கொள்வதைத் தடை செய்யும்படியாக சாத்தான் சில தந்திரங்களைக் கொண்டு வரலாம்.

1. தாங்கள் 'விடுதலை பெறச் சம்மதியாமல் வாதிக்கப்பட்ட' பரிசுத்தவான்களின் கூட்டத்திற்குட்பட்டவர்கள் என சிலர் கூறுகின்றனர் (எபி. 11:35-38).

அவர்கள் குறிப்பிடும் வேத பகுதி, அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் வியாதியினால் வாதிக்கப்படாமல், சத்துருக்களால் வதைக்கப்பட்டனர் என்பதை மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

2. சிலர், 'இயேசு வாலிபனாக மரித்தாரே. நான் ஏன் அவ்விதம் மரிக்கக்கூடாது?' என்று கேட்கின்றனர்.

இயேசு வாலிபனாக மரித்தது உண்மைதான்; ஆனால் அவர் வியாதியினால் மரிக்கவில்லை. அவர் குரூர மனிதராலே கொல்லப்பட்டார். மேலும், இயேசுவின் மரணத்தின் நோக்கம் மனுக்குலத்தின் மீட்பாயிருந்தது. ஆனால் நாமோ, காலத்திற்கு முன் மரிப்பதால் ஒருவரையும் பாவத்தினின்று மீட்கப் போவதில்லை. எனவே, நாம் வாலிபப் பிராயத்தில் மரிக்க விரும்புவதற்கு அனுகூலமாக எவ்விதத்திலும் தர்க்கம் செய்ய முடியாது.

3. 'எசேக்கியாவைப் போல் பிழைத்துப் பின்வாங்கிப் போவதைக் காட்டிலும், வியாதியில் மரிப்பதே நல்லது' என சிலர் கூறுகின்றனர்.

இது பொய்யான தத்துவம். தேவன் தம்முடைய இரக்கத்தினால் எசேக்கியாவைச் சுகமாக்கிய போதிலும் தேவனுடைய பார்வையில் செம்மையானவற்றைச் செய்யும்படி அவன் தன் வழிகளைச் சரிப்படுத்தவில்லை. எனவே, நாம் தெய்வீக சுகத்தை உரிமைபாராட்டிக் கேட்கும்போது, உண்மையாக மனஸ்தாபப்பட்டு நம்முடைய ஜீவியத்தின் மீதியான நாட்களெல்லாம் தேவனுடைய மகிமைக்காக ஜீவிக்கத் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

4. 'நான் வியாதியாகவே இருக்க விரும்புகிறேன்; ஏனெனில் என் வியாதியின் மூலமாக நான் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறேன்' என்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

வியாதி தேவனிடத்திலிருந்து வருகிறதில்லை. அது சாத்தானிடமிருந்து வருகிறது. எனவே அது நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதில்லை. நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்தவும்,

பூரணத்திற்குக் கொண்டு வரவும் இயேசுவின் பலி நமக்குப் போதுமானது. எனவே, இயேசுவோடு நெருங்கி ஜீவிக்கவும், அவருடைய பரிசுத்தத்திற்குப் பங்குள்ளவர்களாகவும், நாம் வியாதிப்படுவதற்காக நமக்கு சாத்தானுடைய உதவி தேவை இல்லை. நாம் வியாதியாயிருந்தாலும், ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும், நம்மை நாமே பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், நம்முடைய மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தின்மீது நம்மைக் கட்டி எழுப்பிக் கொள்வதற்காகவும் நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

III. நாம் ஏன் தெய்வீக சுகத்தை உரிமை பாராட்டிக் கேட்க வேண்டும் என்பதற்கான சில நல்ல காரணங்கள்::

1. இயேசு நம் பாவங்களையும் வியாதிகளையும் தம்மீது சுமந்து அவற்றை நீக்கிப் போடும்படியாக வந்தார் (மத். 8:16, 17 ; I பேதுரு 2:24).

2. வியாதி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபங்களில் ஒன்றாக உபாகமம் அது. 28-இல் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இயேசு நமக்காகச் சாபமாகி, எல்லாச் சாபங்களினின்றும் நம்மை விடுதலையாக்கியிருக்கிறார் (கலா. 3:13).

3. இயேசு பிசாசின் கிரியைகளை அழித்துப் போடும்படியாக வந்தார் (I யோவான் 3:8). பிசாசின் கிரியைகளில் வியாதியும் அகால மரணமும் உட்படும்.

4. தேவனுடைய வல்லமையானது மரித்தவர்களைக் கல்லறைகளிலிருந்து உயிர்த்தெழுச் செய்யக் கூடியதும், ஜீவனோடிருக்கும் பரிசுத்தவான்களை மறுருபமடையச் செய்யக் கூடியதுமாய் இருக்குமானால், அதே வல்லமை எவ்வளவு அதிகமாக இன்று நம்மைச் சுகமாக்கக் கூடியதாயிருக்கும்! (ரோமர் 8:11).

5. இயேசு எவ்வித விதிவிலக்குமின்றி தம்மிடம் வந்த 'யாவரையும் சுகமாக்கினார். 'உன்னைச் சுகமாக்க முடியாத அளவிற்கு உன் வியாதி கடுமையானது' என்று சொல்லி, ஒருவரையாவது அவர் அனுப்பிவிடவில்லை (மத். 12:15 ; லூக்கா 6:19 ; அப். 10:38). அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்.

6. நாம் சுகமாக்கப்படுவது தேவனுடைய சித்தம் (மத். 8:2, 3 ; III யோவான் 2).

7. நாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சுகமாகுதல் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் ஒன்றாகும். (எபி. 6:11, 12 ; யாத். 15:26 ; 23:25).

8. நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஊழியத்தைச் செய்யும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். வியாதியினால் காலத்திற்கு முன் மரிப்பது நம்முடைய ஊழியத்தை நாம் நிறைவேற்றுவதையும், நம்முடைய ஓட்டத்தை நாம் முற்றுமுடிய ஓடுவதையும் தடைசெய்யும் (கொலோ. 4:17 ; II தீமோ. 4:7).

9. ஆயிர வருட அரசாட்சியிலோ, பரலோகத்ததலோ வியாதியே இராது. இவ்வுலகத்திலுங் கூட நாம் வியாதியற்றவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என தேவன் விரும்புகிறார் என்பதை இது காண்பிக்கிறது.

போதனை :

தெய்வீக சுகம் மேஜையிலிருந்து விழும் வெறும் துணிக்கைகளல்ல. அது பிள்ளைகளின் அப்பமாயிருக்கிறது. எனவே நாம் தெய்வீக சுக சத்தியத்தைக் கவனமாய்க் கற்றுக்கொண்டு, சுகத்தை உரிமை பாராட்டிக் கேட்கும்படி நம் விசுவாசத்தைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும்.

மனப்பாடம்: I பேதுரு 2:24 ; ரோமர் 8:11

பாடம் 18

இஸ்ரவேல் இராஜ்யம்

(பகுதி I)

ஒருகாலத்தில் கானான் என்றும், பின்பு பலெஸ்தீனா என்றும் அழைக்கப்பட்ட இஸ்ரவேல் நாடு. இரு பெரிய கண்டங்களாகிய ஆசியாவும் ஆப்பிரிக்காவும் ஐரோப்பாவை சந்திக்கும் இடத்தில், ஆசியாவின் மேற்கேயும், மத்தியதரைக் கடலுக்குக் கிழக்கேயும் இருக்கிறது.

இது ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்த நாடாகும் (ஆதி. 15: 18-21). அதில் முப்பத்தொரு இராஜாக்களால் ஆளுகை செய்யப்பட்டு வந்த ஏழு ஜாதியினர் இருந்தனர் (உபா. 7:1 ; யோசுவா 12:8-24). ஆபிரகாமுடைய பேரனாகிய, இஸ்ரவேல் என்று பெயர் மாற்றப்பட்ட யாக்கோபுக்கு இவ்வாக்குத்தத்தம் உறுதியாக்கப்பட்டது (ஆதி. 35:10-13). யாக்கோபுக்குப் பன்னிரண்டு குமாரர் இருந்தனர். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இஸ்ரவேலர் அல்லது இஸ்ரவேல் புத்திரர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

கானானில் ஒரு கொடிய பஞ்சம் உண்டான போது, இஸ்ரவேல் புத்திரர் ஆகாரத்தைத் தேடி எகிப்துக்குப் போய் அங்கே குடியேறினர். அவர்கள் அங்கே நானூறு வருடங்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்தனர். அவர்களுடைய உபத்திரவங்களினிமித்தம் அவர்கள் இட்ட கூக்குரலைக் கர்த்தர் கேட்டு, தம் உடன்படிக்கையை நினைவு கூர்ந்தார் (யாத். 6:4, 5) அவர்களை அவர் மோசேயின் மூலம் எகிப்திலிருந்து விடுதலையாக்கினார் (யாத். 12:40, 41). அவர்கள் நாற்பது வருடங்கள் வனாந்தரத்தின் வழியாக நடத்தப்பட்டனர்.

மோசே மரித்தபின், இன்னும் மீதியிருந்த பிரயாணத்தில் யோசுவா அவர்களைக் கானானுக்குள் வழி நடத்தினான். அவர்கள் வாக்குத்தத்த நாட்டில் ஏழு ஜாதிகளையும், முப்பத்தொரு இராஜாக்களையும் ஜெயித்தார்கள். யோசுவா சீட்டுப்போட்டு எல்லாக் கோத்திரங்களுக்கும் தேசத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தான்.

இஸ்ரவேலரின் முதலாம் நியாயாதிபதியாகிய ஒத்னியேலின் காலம் முதல், இராஜாவாகிய சவுலின் காலம் வரை (சுமார் 450 வருடங்கள்), இஸ்ரவேலரை பதின்மூன்று நியாயாதிபதிகள் ஆண்டனர் (அப். 13:20). இஸ்ரவேல் தேவனுடைய கட்டளைகளைத் தள்ளிவிட்டு, தங்களைச் சுற்றியிருந்த ஜாதிகளின் வழிகளில் நடந்தபோது, தேவன் அவர்களைச் சத்துருக்களின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுத்தார். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுக் கர்த்தரிடத்தில் திரும்பினபோது, அவர் தமது இரக்கத்தினால் அவ்வப்போது ஒரு இரட்சகனை எழும்பப்பண்ணி, அவன் மூலம் அவர்களை ஜெயத்திற்கு வழி நடத்தினார். கடைசி நியாயாதிபதியாகிய சாமுவேலின் காலத்தில், இஸ்ரவேலர், தாங்களும் மற்ற ஜாதிகளைப் போலிருக்கும்படியாக, தங்களை ஆளுகை செய்யவும், யுத்தத்தில் வழி நடத்தவும் தங்களுக்கு ஒரு இராஜா இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஆனால், தேவன் இஸ்ரவேலரை பூமியிலள்ள மற்றெல்லா ஜாதிகளைக் காட்டிலும் தமக்குச் சொந்த ஜனமாகவும், சுதந்தரமாகவும் தெரிந்தெடுத்திருந்தார். (I இராஜா. 8:51). இதனிமித்தம் தேவன்தாமே அவர்களை ஆளுகை செய்ய விரும்பினார் (I சாமு. 8:7). எனவே இஸ்ரவேலர் தங்களுக்கு ஒரு இராஜா வேண்டும் என்று விரும்பினது தேவ சித்தத்திற்கு விரோதமானதாயிருந்தது. இருப்பினும், அவர்கள் கேட்டதை தேவன் அவர்களுக்கு அருளிச் செய்தார்.

சாமுவேலால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்ட சவுலை தேவன் அவர்களுக்கு முதல் இராஜாவாகக் கொடுத்தார் அவனுக்குப் பின், தாவீதும் சாலொமோனும் இஸ்ரவேலரை ஆட்சி செய்தனர். சாலொமோனின் பின்மாற்றம் இராஜ்யத்தின் மீது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டு வந்தது. அவனுடைய குமாரனாகிய ரெகொபெயாமின் நாட்களில் இராஜ்யம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. யூதா, பென்யமீன் கோத்திரங்கள் சேர்ந்து யூதா இராஜ்யமாயிற்று; ரெகொபெயாம் அதற்கு இராஜாயாயிருந்தான். மற்றப் பத்து கோத்திரங்களும் சேர்ந்து இஸ்ரவேல் இராஜ்யமாயிற்று; அதற்கு யெரொபெயாம் இராஜாவானான். யூதா இராஜ்யம் தெற்கத்திய இராஜ்யம் எனவும், இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் வடக்கத்திய இராஜ்யம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

போதனை:

எல்லாவற்றிலும் நாம் தேவனுக்கு முதன்மையான இடத்தைக் கொடுத்து, நம் ஜீவியத்தை அவர் ஆளுகை செய்யும்படி அவரை இராஜாவாய் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்: மாம்ச புயத்தின் மீது நாம் சார்ந்து கொள்ளக் கூடாது.

மனப்பாடம்: உபாகமம் 4:7, 8; 7:6

பாடம் 19

இஸ்ரவேல் இராஜ்யம்

(பகுதி II)

யூதா இராஜ்யம் கி.மு. 975 முதல் கி.மு. 597 வரை இருந்தது; இக்கால வரம்பில் அதில் இருபது இராஜாக்கள் ஆண்டார்கள். இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் கி.மு. 975 முதல் கி.மு. 730 வரை இருந்தது; இக்கால வரம்பில் பத்தொன்பது இராஜாக்கள் ஆண்டனர். இஸ்ரவேல் இராஜாக்களும் ஜனங்களும் ஜீவனுள்ள தேவனை விட்டுவிட்டு, விக்ரிகரங்களை வணங்கினர் (I இராஜா. 22:52, 53). அவர்கள் தேவனுடைய பிரமாணங்களுக்கு மாறாக ஜீவித்தனர். ஓசெயா இராஜாவின் காலத்தில் அசீரியா இராஜா இஸ்ரவேலருக்கு விரோதமாக வந்தான். ஓசெயா அவனைச் சேவிக்கிறவனானான் (II இராஜா. 17:3). வருஷந்தோறும் செய்ததுபோல, தனக்குப் பகுதி அனுப்பாதே போன கலக ஆலோசனையை அசீரியா இராஜா ஓசெயாவினிடத்தில் கண்டு, சமாரியாவுக்குப் போய், அதை முற்றிக்கை போட்டான். அவன் இஸ்ரவேலரை அசீரியாவிற்குச் சிறையாகக் கொண்டுபோய், மேதியரின் இரு பட்டணங்களில் அவர்களைக் குடியேற்றினான் (II இராஜா. 17:4-6). இது கி.மு. 722- இல் நடந்தது).

இதன் பின்னர் யூதா இராஜ்யம் சுமார் 125 வருடங்கள் நீடித்திருந்தது. யூதாவும் கர்த்தருடைய வழிகளில் நடவாமலிருந்த இஸ்ரவேல் 'இராஜாக்களுடன் தோழமை கொண்டதால், யூதாவுக்கூட கர்த்தருக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்ய ஆரம்பித்தது. அப்போது தேவன் பாபிலோன் இராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சாரை யூதாவிற்கு விரோதமாக எழுப்பினார்; அவனுடைய சேனை யூதா இராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக வந்து, எருசலேமிலுள்ள தேவாலயத்தையும் அரண்மனையையும் அக்கினியால் சுட்டெரித்தது. யூதா ஜனங்கள், கி.மு. 586-இல் பாபிலோனுக்குச் சிறையாகக் கொண்டுபோகப்பட்டனர் (II இராஜா. 25:21). அக்காலம் முதல், எருசலேம் அடுத்தடுத்து பாபிலோன், மேதியா பெர்சியா, கிரேக்கு, ரோம் ஆகிய புறஜாதி இராஜாக்களின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது.

மகா ஏரோதுவினால் ரோம் அரசாட்சியின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆலயம், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாக (லூக்கா 19:44) கி.பி. 70-இல் தீத்து இராயனால் அழிக்கப்பட்டது. கி.பி. 135 -இல் யூதர்கள் உலகத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் சிதறடிக்கப்பட்டனர் (லூக்கா 21:24), ரோம்

இராஜ்யத்தின் ஆளுகைக்குப் பின்பு, பலெஸ்தீனா அநேக ஆட்சியாளர்களின் கைகளுக்கு மாறிப் போயிற்று.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் யூதர்களுக்குள்ளே ஒரு பெரிய விழிப்பு உண்டாயிற்று. தியோடர் ஹர்ஸெல் என்னும் யூத வழக்கறிஞர் (Theodore Herzl), 'சீயோன் சங்கம்' என்னும் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். 'பலெஸ்தீனா யூதர்களுக்கு' என்பது இச்சங்கத்தின் நோக்கமாயிருந்தது. அக்காலத்தில் பலெஸ்தீனா துருக்கியரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.

முதலாம் உலக யுத்தத்தில், ஆங்கிலேயர் ஜெர்மனியரால் தோற்கடிக்கப்படத்தக்க சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது மான்செஸ்டரில் பணிபுரிந்து வந்த செயிம்வேயிஸ்மேன் என்னும் யூத வேதியியல் நிபுணர் டி.என்.டி. (TNT) என்னும் ஒரு இரசாயனத்தைக் கண்டு பிடித்தார். ஆங்கிலேயர் ஜெர்மனியரைத் தோற்கடிக்க இது உதவி செய்தது. அப்போது ஆங்கிலேயர் இந்த யூத விஞ்ஞானிக்கு வெகுமதிகளைக் கொடுக்க முன்வந்தனர்; அவரோ அவற்றை வாங்க மறுத்து அதற்குப் பதிலாக பலெஸ்தீனாவை யூதர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்டார். ஆங்கிலேயர் 1917-இல் துருக்கியரைத் தோற்கடித்து, பலெஸ்தீனாவை ஆண்டனர். இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னர், பலெஸ்தீனா சுதந்தர நாடாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, யூதருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்விதம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த இராஜ்யம் எசேக்கியேல் 37:15-22 - இல் கூறப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தின்படியே மறுபடியும் ஒன்றாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இஸ்ரவேல் இராஜ்யம் தொடர்ந்து ஜனாதிபதிகளால் ஆளப்பட்டு வருகிறது. வேத வசனங்கள் எவ்வளவு உண்மையானவை! சீக்கிரத்தில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுதாமே பலெஸ்தீனாவிற்கு மாத்திரமல்ல, உலகத்தின் இராஜ்யங்களுக்கெல்லாம் இராஜாதி இராஜாவாக வெளிப்படுவார் (எரே. 23:5 ; எசே. 37:24 : சக. 14:9 ; வெளி. 19:16).

போதனை :

நாம் இஸ்ரவேலரைப் போலிராமல், நம்மை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவராயிருப்பதினால், நாம் அவருடைய வழிகள் எல்லாவற்றிலும் உத்தமமாய் நடந்து அவரோடு செய்திருக்கும் உடன்படிக்கையில் உறுதியுள்ளவர்களாயிருந்து, அவரை விட்டு விலகாதவாறு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்.

மனப்பாடம் : II நாளாகமம் 16:9

பாடம் 20

இஸ்ரவேல் இராஜ்யம்

(பகுதி III)

கர்த்தர் இஸ்ரவேல் புத்திரரிடம், அவர்கள் அவருடைய வாக்கைக் கேட்டு, அவருடைய உடன்படிக்கையைக் கைக்கொண்டால், அவர்கள் அவருக்கு ஆசாரிய இராஜ்யமும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களிலும் அவருக்குச் சொந்த சம்பத்தாயும் இருப்பார்கள் என்று கூறி, அவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்திருந்தார் (யாத். 19:5, 6). ஆனால் அவர்கள் இந்த உடன்படிக்கைக்கு உண்மையற்றவர்களாய்ப் போய், ஜீவனுள்ள தேவனைவிட்டு, விக்ரிசங்கங்களுக்கும், தேசத்திலிருந்து அவர் துரத்தி விட்டிருந்த ஜாதிகளின் அருவருப்புகளுக்கும் நேரே திரும்பினபோது அவர்கள் சிறைபிடிக்கப்படவும் உலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சிதறடிக்கப்பட்டுப் போகவும் தேவன் இடங்கொடுத்தார்.

இருப்பினும், அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கொடுக்கப்பட்டிருந்த வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேறுதலாக, தேவன் இப்போது அவர்களை உலகத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலுமிருந்து கூட்டிச் சேர்த்து, மறுபடியும் ஒரே இராஜ்யமாக அவர்களை ஐக்கியப்படுத்தி, அவர்களுடைய சொந்த நாடாகிய பலெஸ்தீனாவிற்குத் திரும்பவும் கொண்டு வருகிறார்.

இஸ்ரவேல் புத்திரரைக் குறித்துக் கூறப்பட்டிருக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களில் சிலவற்றையும், தேவனுடைய வசனத்தின் வெளிச்சத்தில் அவற்றின் நிறைவேறுதலையும் குறித்து நாம் சற்று ஆராய்வோம்.

A. எழுத்தின்படியான இராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெறுதல்:

1. இஸ்ரவேலர் பலெஸ்தீனாவிற்குத் திரும்புதல்:

தீர்க்கதரிசனம்: எசே. 11:16, 17.

நிறைவேறுதல்: 1919-ஆம் வருடம், பால்.பர் பிரகடனத்தின் (மீயடகமரச னுநஉடயசயவழை) மூலம், யூத ஜனங்களுக்கு பலெஸ்தீனா தாய்நாடாக உறுதியாக்கப்பட்டது. ரோம ஆட்சிக்குப் பின்னர் யூதர்கள் மறுபடியும் ஒரு தேசமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதுவே முதல் முறையாகும்.

2. இஸ்ரவேலர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சேனையாக கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டது:

தீர்க்கதரிசனம்: எசே. 37:10, 11 * சக. 12:3.

நிறைவேறுதல்: அரேபியர் யூதர்களின் குடியேறுதலை ஆட்சேபித்து, 1920-ஆம் வருடத்திற்கும் 1930 -ஆம் வருடத்திற்கும் இடையில் யூத குடியேற்றங்களை அநேக முறை தாக்கினார்கள் அதில் அநேக யூதர்கள் ஹிட்லரின் மூலம் மிகுதியான உபத்திரவங்களுக்குள்ளாக்கப்பட்டனர் அதில் பல இலட்சக் கணக்கானோர் உயிர் இழந்தனர். இவ்விரு சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர்கள் தங்களுக்கென தற்காப்புக்கான அமைப்புகளை அமைத்துக்கொண்டார்கள். 1948-இல் அது இஸ்ரவேலரின் பாதுகாப்புப் படையாயிற்று. ஓர வருடத்திற்குள்ளாக, அது கூட்டுச் சேர்ந்த அரேபிய சேனைகளைத் தோற்கடித்து, அன்று முதல் இன்றுவரை, அது ஒருவராலும் தாக்கி வெல்ல முடியாத சேனையாகவும், அதை எதிர்க்கிற இராஜ்யங்களுக்கெல்லாம் ஒரு பாரமான கல்லாகவும் இருக்கிறது.

1967-இல் அரேபிய நாடுகளுக்கு விரோதமாக நடந்த ஆறு நாள் யுத்தத்தில், இஸ்ரவேலர் அவர்களை முற்றிலும் தோற்கடித்தார்கள். தேவன் இஸ்ரவேலருக்காக யுத்தத்தில் விசேஷித்த அற்புதங்களைச் செய்தார்.

3. தானியேல் முன்னுரைத்த எழுபது வாரங்கள்:

தீர்க்கதரிசனம்: தானி 9:24-27.

நிறைவேறுதல்: எருசலேமைத் திரும்ப எடுப்பித்துக் கட்டுகிறதற்கான கட்டளை வெளிப்படுவது முதல், பிரபுவாகிய மேசியா வருமட்டும் (தானி. 9:25) எண்ணப்பட்ட எழுபது வாரங்களைக் குறித்துத் தானியேலில் நாம் வாசிக்கிறோம். நகரத்தையும் அதின் மதில்களையும் மறுபடியும் கட்டுவதற்கான சட்டப்பூர்வமான கட்டளை வேதத்தில் நெகேமியா 2:5, 6-இல் எழுதப்பட்டுள்ளது. கட்டளை வெளிப்பட்டபோது எழுபது வாரக்காலம் துவங்கி அது ஏழு வருட உபத்திரவ காலத்தோடு முடிவடையயும். 69 - வாரங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து வந்தன. ஆனால் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையோடு ஆரம்பமாகிற எழுபதாவது வாரமோ இனி வருகிறதாய் இருக்கிறது. அது 69-ஆவது வாரத்தை உடனடியாகத் தொடர்ந்து வருவதில்லை. நாம் இப்போது

அறுபத்தொன்பதாம், எழுவதாம் வாரங்களுக்கு இடையில் வசிக்கிறோம். மறுவார்த்தைகளில் சொன்னால், அது சபையின் காலம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தானியேலுக்குச் சபையின் காலத்தைப் பற்றி எவ்வித வெளிப்படுத்தலும் இருந்ததில்லை என்பது தெளிவு. இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு வாரம் என்பது ஏழு நாட்களை அல்ல, ஏழு வருடங்களையே குறிக்கிறது.

(a) மேசியா சங்கரிக்கப்படுவார் - இயேசுவின் மரணம் (தானி. 9:26 ' மத். 27:50).

(b) மறுபடியும் கட்டப்பட்ட பரிசுத்த ஸ்தலம், வரப்போகிற பிரபுவின் ஜனங்களால் அழிக்கப்படும் - ஏரோதின் ஆலயம் கி.ப. 70-இல் தீத்து ராயனால் அழிக்கப்பட்டது (தானி. 9:26).

எழுபதாவது அல்லது கடைசி வாரத்தின் முக்கிய சம்பவங்கள்:

(i) எழுவருட உடன்படிக்கை அந்திக்கிறிஸ்துவினால் (சிறிய கொம்பினால்) செய்யப்படுகிறது. (தானி, 7:8 ' 9:27).

(ii) அந்த வாரத்தின் பாதியில், அந்திக்கிறிஸ்து அருவருப்புகளைப் புகுத்தி, பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் 'பாழாக்கி', யூதருடைய ஆராதனையை வலக்கட்டாயமாய்த் தடை செய்கிறான்.

(iii) அந்திக்கிறிஸ்து யூதர்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறான் (ஐஐ தெச. 2:4).

(iv) எழுபதாவது வாரத்தின் முடிவு அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கு நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டு வருகிறது. அதே சமயத்தில், ஆயிர வருட அரசாட்சி துவங்குவதால் அது நித்திய நீதியையும் கொண்டு வருகிறது. (தானி. 9:24) எழுபதாவது வாரம் இன்னமும் துவங்கவில்லை.

4. பன்னிரண்டு கோத்திரங்களும் ஒரே இராஜ்யமாகுதல்:

தீர்க்கதரிசனம்: எசே. 37:15-22.

நிறைவேறுதல்: சிதறுண்டு போன கோத்திரங்களில் பத்துக் கோத்திரத்தார் அழிந்து போயினர் என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. ஆனால் அசீரிய சிறையிருப்புக்குள் போனவர்கள், பால்.பர் பிரகடனத்துடன் (மீயடகமரச னுநஉடயசயவழை) யூதா, பென்யமீன் ஆகிய இரு கோத்திரங்களுடனும் திரும்பி வர ஆரம்பித்தனர். இவ்விதம் எல்லா யூதரும், இஸ்ரவேல் என்னும் ஒரே சுதந்திர நாடாயினர்.

B. இஸ்ரவேலின் ஆவிக்குரிய எழுப்புதல்:

1. அவர்களது குருட்டாட்டம்:

தீர்க்கதரிசனம்: ஏசாயா 6:9-12 ; 29: 10-14

நிறைவேறுதல்: (ரோமர் 11:25) - மேசியாவின் வருகையைப் பற்றி வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டிருந்த அநேக தீர்க்கதரிசனங்களை யூதர்கள் அறிந்திருந்தனர். இருப்பினும், இத் தீர்க்கதரிசனங்களின் பூரண நிறைவேறுதலாக இயேசு வந்தபோது, அவர்கள் அவரைப் பகைத்து, அவரைத் தள்ளிவிட்டனர். ஏனெனில் அவர் அவர்கள் விருப்பத்திற்கு அல்லது எதிர்பார்த்தலுக்கு ஏற்ற விதத்தில் காணப்படவில்லை. அவர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மேசியாவாக அவர்களால் அவரை காண முடியவில்லை. புறஜாதிகளின் நிறைவு உண்டாகும் வரை யூதரின் இக்குருட்டாட்டம் தொடர்ந்திருக்கும் ' அதன்பின்னர், தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப் பார்க்கும்படி அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்படும்.

2. விழிப்பு:

தீர்க்கதரிசனம்: சக. 12:10.

நிறைவேறுதல்: (வெளி. 1:7 * மத். 24:29-31) -ஏழு வருட உபத்திரவத்தின் முதல் மூன்றரை வருடத்தின் முடிவில் உபத்திரவ கால இரத்த சாட்சிகளைச் சேர்க்கும்படி இயேசு மேகங்களில் வெளிப்படும்போது, தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப்பார்க்கும்படியாக யூதர்களின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரைத் தங்கள் மேசியாவாக அங்கீகரிப்பார்கள். எல்லாக் கோத்திரத்தார் மீதும் கர்த்தர் கிருபையின் ஆவியையும், விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவார் அவர்கள் அவருக்காகத் துக்கிப்பார்கள்.

3. 1,44,000 யூதர்களின் சுத்திகரிப்பும், ஆயிர வருட அரசாட்சியில் ஆலயத்தைத் திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்ளுதலும்:

தீர்க்கதரிசனம்: சக. 13:8, 9 * எசே. 37:22-28

நிறைவேறுதல்: கிருபையின் ஆவி. விண்ணப்பங்களின் ஆவி இவற்றின் மூலம் உண்டான உணர்வினாலும், தாங்கள் குத்தினவரைத் தரிசித்ததினாலும், இரு சாட்சிகளின் தீர்க்கதரிசன ஊழியத்தினாலும், உபத்திரவத்தின் அக்கினியினாலும், 1,44,000 யூதர்கள் தங்கள் அசுத்தங்களும் அருவருப்புகளும் நீங்க சுத்திகரிக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய ஜனங்கள் என அழைக்கப்படத் தகுதியாகின்றனர். ஆயிர வருட அரசாட்சி துவங்கும் போது அவர்களுக்கு ஆராதனை செய்வதற்கு ஒரு ஆலயம் உண்டாயிருக்கும். தேவன் அவர்கள் மத்தியில் அவர்கள் தேவனாக வாசஞ்செய்வார்.

போதனை:

இஸ்ரவேலரைக் குறித்த தீர்க்க தரிசனங்களையெல்லாம் தேவன் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருப்பதால் அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் யாவும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஆம் என்றும் ஆமென் என்றும் இருக்கின்றன. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுகிறவர்களைப் பின்பற்றுவோமாக.

மனப்பாடம்: யாத்திராகமம் 19:5,6